

11213/186.

ERDÉLYI TUDOMÁNYOS FÜZETEK

186

PÁKEI LAJOS RAJZAI
KOLOZSVÁR
ÉPÍTÉSZETI EMLÉKEIRŐL

ÍRTA
BALOGH JOLÁN

KOLOZSVÁR, 1944

AZ ERDÉLYI MÚZEUM-EGYESÜLET KIADÁSA

PÁKEI LAJOS RAJZAI
KOLOZSVÁR
ÉPÍTÉSZETI EMLÉKEIRŐL

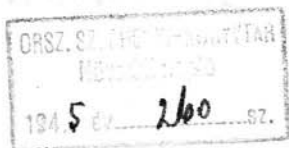
ÍRTA
BALOGH JOLÁN

KOLOZSVÁR, 1944

AZ ERDÉLYI MÚZEUM-EGYESÜLET KIADÁSA

Különlenyomat
az ERDÉLYI MÚZEUM
1944. évi 3—4. füzetéből

Felelős kiadó: Dr. Szabó T. Attila
Minerva-nyomda R.-T. Kolczsár. 6409. — F. v.: Kiss Márton

PÁKEI LAJOS, a neves kolozsvári építész (1853—1921), akinek munkásságáról az épületek egész sora tanúskodik, élete utolsó évtizedeiben egy nagyszabású kiadványt tervezett Kolozsvár építészeti emlékeiről. Családi hagyományai, neveltetése, felkészültsége, művészi hajlamai egyaránt magyarázzák célkitűzését. A háromszéki Páké községből származó székely nemes családja¹ a XVIII. század elejétől kezdve összeforrt Kolozsvár történetével. Felmenői között találjuk Jánost, a kolozsvári prédikátort († 1748), aki a család régi nevét, a „pákéi Tamás“-t elhagyva először nevezte magát „Pákei“-nek, ennek fiát, Józsefet († 1778), akinek a Belmagyar-utcában az Unitárius Kollégium mellett volt háza, majd unokáját, Jánost, Kolozsvár főbíráját és szenátorát († 1822), aki feleségül vette aranyosrákosi Nagy Juditot, Linczezh Jánosnak, Kolozsvár egykori önfeláldozó főbírájának és Heltai Gáspárnak, a hírneves kolozsvári nyomdásznak, a leszármazottját. Atyja, Lajos, Pákei János főbíró fia (1808—1864) élete szintén Kolozsvárt folyt le, miközben többször vállalt hivatalt a főkormányshéknél. A családban több literátus hajlamú férfi akadt, János főbíró például 1793-ban birtokán, „Babutzon való telelése ideje alatt“ verses krónikát írt, Lajos pedig naplót, melyben részletesen beszámol 1830 táján Olaszországban tett utazásáról is. A művészet iránti érdeklődés benne már felébredt, Lajos fiának, az építésznek életét pedig a művészet szolgálata és szeretete határozta meg. A régi múltra visszatekintő család sok ereklýéje Erdély művészetének megannyi emléke, szintén állandóan ébrentartotta szülőföldje iránti szeretetét, történeti érzését, a művészet iránti lelkes érdeklődését. A családi ereklýéket ő maga is kegyelettel őrizte tovább, a gyönyörű virágdíszes ládát (1776), a kolozsvári asztalosművészet remekét, régi magyar könyveket, kéziratokat, naplókat, címeresleveleket, kötéseket, közöttük az 1593-ból való bőrkötést, mely több más kézirat mellett magába foglalta Linczezh János híres naplóját,² meg énlaki Sala Mihály ítélmester 1746-ban nyomtatott, 1793-ban díszesen kötött imakönyvét.

¹ Vö. SZEŐKEFFALVI SZENT-MIKLÓSY, A pákéi Pákey (másként Tamás) család. — Kny. a Magyar Családtörténeti Szemle 1943. évfolyamának VI, VII, VIII, IX. és X. számából. A cikk részletesen tárgyalja a PÁKEY-család történetét: PÁKEI LAJOS életrajzája is bőséges adatokat tartalmaz. A család eleinte a „pákéi TAMÁS“, majd a „pákéi PÁKEI“ nevet használta, újabban pedig a „pákéi PÁKEY“ nevet. PÁKEI LAJOS építész bélyegzőjén, rajzainak névaláírásaiban a PÁKEI nevet olvashatjuk.

² Ezt a naplót id. PÁKEI LAJOS, az építész atyja, 1854-ben a Magyar Tudományos Akadémiának ajándékozta. Vö. PÁKEI L., A Linczezh codexről: Új Magyar Múzeum 1854 II, 336—40.

PÁKERiben korán felébredtek művészi hajlamai, építésztehetsége. Már nevelője, DERSY JÁNOS megírta róla: „egész nap építőköcskáival játszik, gyönyörű kastélyokat, várakat rak össze, úgy látszik, tehetsége van az építészethez“. Építészeti tanulmányait a budapesti és a müncheni műegyetemen végezte, majd négy évig tanult Teophil Hansentől a bécsi építőművészeti akadémián. Később folytonos utazgatásai, különösen gyakori olaszországi útjai állandó kapcsolatban tartották az elmúlt korok művészetével, főként építészeti emlékeivel. Művészbáratai, Majális-utcai villájának gyakori kedves vendégei, — közöttük FADRUSZ JÁNOS, a nagy szobrász, a magyar múlt rajongója, — szintén folytonosan erősítették a művészet iránti érdeklődését és szeretetét.

A nagy kiadvány terve az 1910-es években alakult ki benne, noha már jóval korábban, az 1890-es évektől kezdve foglalkozott kolozsvári emlékek felvételezésével. Rendszeres feldolgozásra azonban csak később gondolt. Rajzban akarta bemutatni Kolozsvár összes építészeti emlékeit a XIV. századtól a XIX. század derekáig. Tervében meglepőek a célkitűzés nagy, átfogó nézőpontjai, a művészeti emlékek elfogulatlan szemlélete, ebben az elődök, sőt a kortársak átlagos szempontjait túlhaladta. Korábban, sőt még az ő idejében is szűkebb határok közé szorították a felvételezésre és közlésre érdemesnek tartott építészeti anyagot. Főként a középkori építészeti emlékek feldolgozására törekedtek, mint például HENSZLMANN IMRE tette Kassa középkori emlékeiről írott tanulmányában,³ vagy MYSKOVSZKY VIKTOR Bártfa város középkori emlékeiről készült értekezéseiben.⁴ MYSKOVSZKY érdeklődése azonban már kiterjedt a renaissance korára is. Sőt nagy rajzkiadványában (1885) már jelentős szerepet juttat a Felvidék különféle renaissance emlékeinek.⁵ Később a budapesti Magyar Királyi Állami Felsőépítőipariskola FOERK ERNŐ vezetésével folyó felvételezési munkálatai kisebb területeken belül, stílusra való tekintet nélkül, főként műfaji szempontok szerint örökítették meg a műemlékeket.⁶ PÁKER előtt azonban más cél lebegett, többet és mást akart; ő nem csupán a különféle stílusok példatárát látta a műemlékekben, hanem szeretett városa történeti múltjának élő emlékeit. Tervének ilyenirányú kialakulásában bizonyára része volt Kolozsvárhoz fűződő családi hagyományainak. De félreismerhetetlen benne Kolozsvár nagy történetírójának, JAKAB ELEKnek az útmutatása, aki hatalmas munkájához csatolt két kötetnyi „Világosító rajzok“-ban⁷ korához képest már igen változatos képet nyújtott Kolozsvár történeti emlékeiről. PÁKER szintén Kolozsvár történeti múltját a maga egészében igyekezett bemutatni. Anyaggyűjtése bámulatosan sokoldalú volt, a gótikától az empire-ig a legkülönbözőbb emlékek vonulnak fel rajzaiban, vázlataiban: Kolozsvári középkori és barokk temp-

³ Kassa városának ónémet stílyú templomai. Pest, 1846.

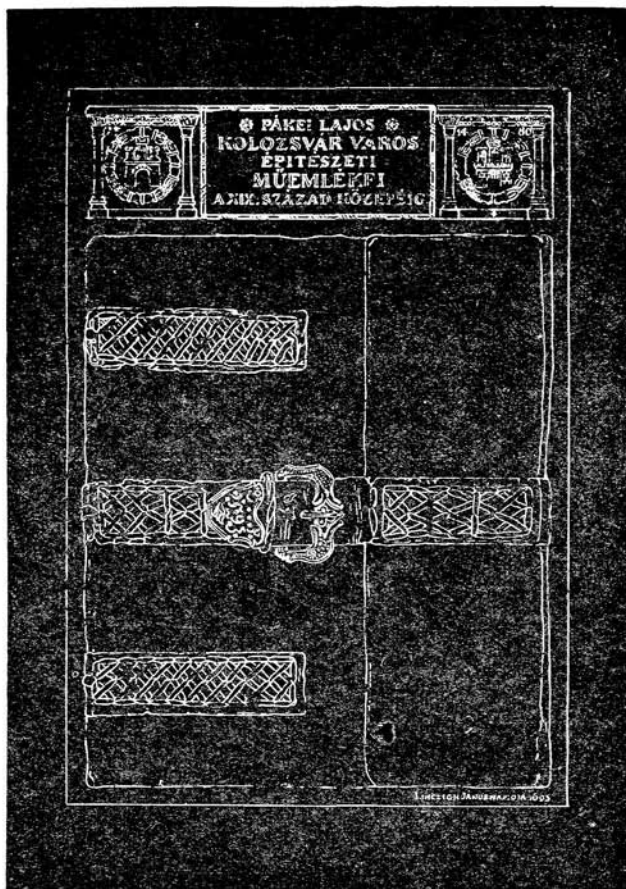
⁴ Bártfa középkori műemlékei. I. Budapest, 1879., II. uo. 1880. — Magyarország Régészeti Emlékei. IV. köt. 1—2. rész.

⁵ Myskovszky V., Magyarország középkori és renaissance stílyú műemlékei. Bécs, 1885.

⁶ A budapesti M. Kir. Állami Felsőépítőipariskola szünidei felvételei. I. 1912. Erdélyi templomerődök., II. 1913. Márkusfalva., III. Szepességi műemlékek. IV. -V. 1915—1916. A régi Buda és Pest polgári lakóházai.

⁷ JAKAB E., Kolozsvár története világosító rajzai. I. Buda 1870., II. Budapest, 1888.

lomai, a régi bástyák és falak, a bástyák egykori feliratos táblái, Mátyás király szülőháza (rajzok 1897-ből), renaissancekori polgári lakóházak, az egykori farkas-utcai színház, XVI. századi egyszerű sírkőtáblák magyar feliratokkal, majd a XVIII. század díszes barok sírkövei, empire kapúdíszek, régi záruk és a barok kor lakatos-remekei.

Pákei Lajos kiadványának címlaptervezete

Sorozatát — nyilván JAKAB ELEK munkájának hatására — feliratok, címerek, pecsétek és a fejedelmi személyek névaláírásaival óhajtotta kiegészíteni, hogy a történeti hagyományokat, a múlt szellemi világát minél jobban érzékeltesse. PÁKEI nagy célkitűzésének a megvalósítására aprólékos gonddal készült. Gyűjtötte a város régi képét megörökítő fényképeket, tanulmányozta az Erdélyi Nemzeti Múzeumnak, a Műemlékek Országos Bizottságának és a Magyar Tudományos Akadémia Archaeologiai Bizottságának kolozsvári rajzanyagát, sőt a mű-

emlékek történetére vonatkozólag is számos adatot jegyzett ki különféle történeti forrásokból, a városra vonatkozó irodalomból. Nagy tervét dédelgető szeretettel igyekezett a megvalósuláshoz vezetni, kiadványát már előre elképzelte, címlapot is tervezett hozzá, egyszer a Heltai-nyomda díszítményeiből, másszor meg a családja tulajdonában levő, 1593-as szép bőrkötés motívumaiból.

PÁKEI LAJOS tervezett munkája a maga korában igen jelentős, Kolozsvárra nézve pedig alapvetően fontos művészeti kiadvány lett volna. Sajnos a szerzőnek nem adatott meg a befejezés öröme és áldása. Vázlatai, jegyzetei a még folyamatban lévő munka különféle stádiumait jelzik. Vannak közöttük szabadkézzel felvázolt rajzok a felmérési jegyzetekkel, félig vagy egészen kész ceruzavázlatok és végül a már közlésre szánt, kidolgozott, tussal kihúzott rajzok. A tervezett sorozatban is még egyenlőtlenségek és hiányok mutatkoznak. A középkori anyag nem teljes, és ami van, jobbára előkészület a régebbi, főként gróf Eszterházy János közleményei alapján. A későbarok korból csupán az unitárius templom felvételei készültek el és néhány kisebb részlet, a XIX. századból a farkas-utcai színház, melyhez az Erdélyi Nemzeti Múzeumban lévő rajzokat használta fel és még egy-két vázlat empire emlékről. A legkidolgozottabb rész Kolozsvár XVI—XVII. századi emlékeire esik. Főleg a régi városfalak, bástyák és renaissance házak gazdag sorozata kötötte le Pákei Lajos érdeklődését. Munkamenetének ez az iránya végtelenül szerencsés volt, mert ilyen módon sikerült megörökítenie olyan kolozsvári emlékeket, amelyekből ma már csak töredékek vannak, vagy pedig nyomtalanul eltűntek. Ezek a rajzok pótolhatatlanul fontos dokumentumai Kolozsvár történeti múltjának és egykori művészeti életének. Pákei Lajost valóban jó sugallatok vezérelték, amikor élete utolsó éveiben, Kolozsvár román megszállásának leg súlyosabb esztendeiben nem lankadó hittel és kitartással igyekezett megörökíteni szeretett városának a magyar múltról tanúskodó emlékeit. A rajzain feljegyzett dátumok: 1918, 1919, 1920 jelzik kitartó munkájának próbás éveit és a kolozsvári bástyákról (1918?) december 22-én készült ceruzavázlatán megindultan olvashatjuk: „rajz(oltam). Fegyverdurranások között“.

Hasonlóan jelentős és szerencsés volt PÁKEI gyűjtőtevékenysége. Ebben is a város múltjának szeretete és a renaissance stílus iránti meleg érdeklődése irányította. A XIX. század végén és a XX. század elején meginduló nagyarányú építkezések következtében lebontott régi polgári házakból kimentette a pusztulásra ítélt, szebbnél szebb renaissance faragványokat, a kolozsvári kőfaragóiskola finom alkotásait és szerető gondnal illesztette be őket Majális-utcai villájába.⁸ Tevékeny-

⁸ Majális-utca 29. számú villa. — A renaissance töredékek gyűjtését PÁKEI korán megkezdte. Gerece Péter 1906-ban megjelent műemléklajstroma már megemlékszik róla egy 1902-ből való közigazgatási bizottsági jelentés alapján. (GERECZE P., A műemlékek helyrajzi jegyzéke és irodalma. Budapest, 1906. 437. hasáb. — Magyarország Műemlékei. Szerk. FORSTER Gy. II.) A román megszállás ideje alatt a román állam megvásárolta a villát az egyetem céljaira, ekkor a renaissance faragványok egy részét beszállították az Erdélyi Nemzeti Múzeum kőtárába. A villa jelenleg a kolozsvári Ferencz József Tudományegyetem tulajdona és benne van elhelyezve a Filozófiai és a Lélektani Intézet.

ségével ilymódon is sok emlékét, Kolozsvár művészi múltjának mennyi tanúbizonyságát őrizte meg az utókor számára.

Bár PÁKEI tervezett nagy kiadványa nem készülhetett el, Kolozsvár művészi múltjának megőrzése érdekében folytatott munkássága a város műemlékkutatóinak sorában mindenkor jelentős és előkelő helyet biztosít számára. Azok közé tartozik, akik — mint az 1734-es városleírás szerzői, PÁTER PÁL, ID. PATAKI ISTVÁN, GYERGYAI PÁL és FÜZÉRI GYÖRGY, majd LETAVAY SÁNDOR és NAGYAJTAI KOVÁCS ISTVÁN, később ESZTERHÁZY JÁNOS GRÓF, DEÁK FARKAS, JAKAB ELEK, a kiváló történetíró, a fényképész VERESS FERENC, a heraldikus SÁNDOR IMRE, a múzeumigazgató PÓSTA BÉLA, — annyi gonddal és szeretettel igyekeztek írásban és képen megmenteni a feledékenységtől és a nemtörődömségtől a város történetének egy-egy darabját. Rajzai, Kolozsvár múltjának pótolhatatlan dokumentumai, egyben az ő nevét is megörökítik.

A KÖZÖLT RAJZOK JEGYZÉKE:*

2.

PÁKEI LAJOS tervezett kiadványához készített rajzai nagyobb részben fiának, dr. PÁKEY LAJOS közigazgatási bírónak Budapest, a tulajdonában vannak, kisebb részüket, jórészt előkészítő vázlatok és másodpéldányok, a kolozsvári Unitárius Kollégium könyvtárában őriztetnek. — E kiadványban szemelvényesen közöljük a nagy rajzgyűjtemény legfontosabb darabjait, az elpusztult és lebontott emlékekről készült rajzokat, továbbá néhány nehezen hozzáférhető faragványrajzát, és egy-két meglévő emlékről készült kitűnő felvételét. A 1—10, 14—15, 20—24, 26—27, 29—30. számú rajz dr. PÁKEY LAJOS, a 11—13, 16—19, 25, 28, 31. számú pedig a kolozsvári Unitárius Kollégium bir-
tokában van.

1. Kolozsvár bástyái. Ceruzavázlat. Jelezve: „December hó 22 Pákei“. Széljegyzet: „rajz. Fegyverdurranások között.“ Ezenkívül különféle utasítások a rajz kivitelezésére, illetőleg másolására nézve.

Kolozsvár 1405-ben Zsigmond királytól kapott engedélyt, hogy a várost falakkal és tornyokkal megerősíthesse. A kapubástyák egyrésze már a XV. században állott. (A Monostor-utcai és a Közép-utcai kapubástya.). A XVI—XVII. században a bástyákat, kapukat többször átépítették, megerősítették, javították. A XIX. században a falak és bástyák nagyrészt lebontották, a Híd-utcai kaput és a Magyar-utcai kaput 1870/72-ben.

a) Híd-utcai kapubástya. A kapubástyán 1476-os, II. emeletének belső falán pedig 1576-os évszám volt olvasható. (JAKAB E., Kolozsvár története II. Budapest, 1888. 231.).

b) Óvári szögerőd.

c) Bethlen bástya. A szabó céh bástyája volt. 1475-ben már említik. 1627/29-ben újjáépítették.

* A képek közléséhez megjegyezzük, hogy a dúcok mindig csak a kereten belül lévő rajzról készültek, a címfeliratokat és a széljegyzeteket takarékosági okokból elhagytuk és szövegüket megtalálja az olvasó a Jegyzékben. Megjegyezzük továbbá, hogy mivel a rajzok jó részben befejezetlenek, több helyen a léptékjelzés hiányzik.

d) Magyar-utcai kapubástya. 1872-ben bontották le.

e) Szappan-utcai bástya.

f) Közép-utcai kapubástya. (Építésének adatait l. a 4. számú rajznál.).

2. A Kül-Torda (Petőfi)- és a Fogoly-utca között fennmaradt kisebb bástyák. Balról az asztalosok bástyája, jobbról a vargáké. Ceruzavázlat. Jelezve: „1919. I/18. Pákei“. Széljegyzet: „Másolásra előkészítve“.

3. Kolozsvár bástyáinak és kapuinak feliratai. Ceruza- és tusrajz. Jelezve: „1919. Aug. Pákei“.

4. Közép-utcai kapubástya. Tusrajz. — A kapubástya építése V. László uralkodása idejében indult meg, amit a király címere bizonyít. 1594-ben az órakorong tetőzetét pléhlemezzel borítják. (JAKAB, i. m. II, 118.) 1594. március 7-én határozza el a város tanácsa a kaputorony újjáépítését. Az építkezést végzik Ispoli mester és Nyirő Dániel. 1676-ban javítják. (JAKAB i. m. II, 288, 751.).

5–6. Magyar feliratos sírkövek a Külső Szén-utcai várfalban. Tusrajz. A rajzlapon látható fejlécként a „MEMENTO MORI / A. D. 1584.“ feliratos ablak párkánya, mely a Híd (Wesselényi)-utca 22. számú házból került a Pákei villába, továbbá alatta hat darab magyar feliratos sírkő. Mivel ezek a régi sírkövek Kolozsvár magyar polgárságának fontos tanúbizonyságai, a sírköveket kettesével közöljük. A két utolsót (Nyirő János fia Istók sírköve 1585-ből, Begreczi Bálint ötvösmester és felesége, Vicedy Márta sírköve 1607-ből) azonban elhagyjuk, mivel Nyirő Istók sírköve ma is megvan a házsongárdi temetőben, Begreczi Bálinté pedig 1935-ben előkerült a Petőfi-utca 4. számú ház előtt a földből házalapozáskor és utóbb az Erdélyi Nemzeti Múzeumba jutott.

Valamennyi sírkő a várfalba volt befalazva. A házsongárdi temető megnyitása (1571) előtt a kolozsvári lakosok a várfalak előtt lévő kertekbe temetkeztek. Temető volt a Magyarkaputól a Középkapuig, a Tordakaputól a nyugati szögletbástyáig, innen a Szén-utcai és a Monostor-utcai kapuig. (Vö. JAKAB, i. m. II, 187, 223, 224, 225, 233, 421; 422.). JAKAB (II, 225.) azt írja; hogy Jánosi Ferenc a telken lévő várfalról 43 sírfeliratot jegyzett le, melyek magyarul, latinul és németül voltak írva.

5/a Ötvös Antalné, Választó Gergely leánya Borbála. Sírkő 1574-ből. Méretei: 15×30 cm. Lelőhelye: Külső-Szén-utca, keleti sor, Hajós János háza, a kertben lévő várfal. Az újabb építkezések fedték el. — A sírkőről írt NAGYAJTAY Kovács István (Vándorlások Kolozsvár falai körül. Nemzeti Társalkodó. 1840/II, 68.) az évszámot 1514-nek olvasta. Később Deák Farkas közölte a sírkő feliratát 1574-es dátummal. (Magyar feliratú sírkövek a XVI. századból. ArchÉrt. 1879:358.).

5/b Bányai Ötvös János sírköve 1574-ből. Méretei: 25×51 cm. Lelőhelye: ugyanott, mint az előbbié. — Feliratát közölte Deák Farkas (ArchÉrt. 1879:358–9.), de 1575-ös évszámmal.

6/a Sziogyártó János és leányainak sírköve 1574-ből. Méretei: 25×61 cm. Lelőhelye: ugyanaz, mint a fentié. — Említi NAGYAJTAY Kovács (Kolozsvári régiségek. Tudománytár. Értekezések. XIV. Buda, 1843. 75.), utóbb Deák Farkas közölte feliratát (ArchÉrt. 1879:358.).

6/b. Was Tamás sírköve 1579-ből.

7–15. Mátyás király-tér 32. A Wolphard-Kakas házról készült felvételek. — A ház csaknem teljesen eredeti alakjában 1894-ig állott fenn. 1893-ban készítette PÁKEI felvételi vázlatait, méréseit. A kidolgo-

zott rajzok azonban későbbiek. A ház akkori tulajdonosa, Szathmáry ötvösmester bontási szándékára nagy mozgalom indult meg a ház megmentése érdekében. THALY KÁLMÁN a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium intézkedését is kérte, a Műemlékek Országos Bizottsága is sokat tárgyalt a kérdést. De minden igyekezet megtört a tulajdonos ellenállásán. Végül Szádeczky Lajos indítványára a ház első részének, mely „egészben véve nagyobb műtörténeti beccsel nem bír“ (Műemlékek Országos Bizottsága 110/1893. számú akta), lebontásához hozzájárultak, ennek fejében a kikerült faragványokat jutányos áron az Erdélyi Nemzeti Múzeum kapta.

A házra vonatkozó irodalomból kiemeljük SZÁDECZKY LAJOS (Kakas István és a kolozsvári Báthory-ház: TörtTár, 1897: 606—25. — A kolozsvári Báthory-ház legendája: EM. 1897: 17—32.), VERESS ENDRE (Zalánkeményi Kakas István. Budapest, 1905; 38, 62, 115.) és FERENCZI SÁNDOR (A kolozsvári Wolphard-ház. Pásztortűz. VIII—1922, 101—2.) tanulmányait, amelyek tisztázták a ház történetét.

A ház a XVI. század folyamán több tulajdonos építkezéséből alakult ki. Első tulajdonosa Wolphard Adorján kolozsvári plébános, erdélyi püspöki vikárius, 1534—1541 között építkezett, következő tulajdonosa Wolphard István főbíró 1579—1581 táján. Befejezte az építkezéseket a XVI. század utolsó évtizedében zalánkeményi Kakas István, aki felesége, Baráth Zsófia, Wolphard István főbíró özvegye révén jutott a ház birtokába.

Wolphard Adorján építkezéseiből való faragványok: 2 ablak 1534-ből, 1 ablak 1536-ból, 1 ajtó 1541-ből (ez az egyik földszinti szobában volt. — Vö. JAKAB E., Világosító-rajzok Kolozsvár történetéhez. II. Budapest, 1888. V. tábla.). Valamennyi az Erdélyi Nemzeti Múzeumban.

Wolphard István építkezéseiből való faragványok: ajtó 1579-ből (egykor a földszinten állott. — Vö. JAKAB, i. h.), ajtó 1581-es évszámmal az emeleti vestibulumból (11. kép), párkánytöredék 1581-ből (1936-ig a Pákei villában volt), kandalló 1582-ből (az egyik földszinti szobában állt. — Vö. JAKAB, i. h.), emeleti kandalló (1. a 11. számú képen), földszinti kandalló (1. a 13. számú képen), rozettás boltozatzáró kő. Valamennyi az Erdélyi Nemzeti Múzeumban. Továbbá az udvar 3 ablaka eredeti helyén, azonkívül ablak 1581-ből és boltozatzárókő maszkkal, mindkettő befalazva a Pákei villában.

Kakas István építkezéseiből való faragványok: ajtó 1590-ből, gyámkő dudás gyermekkel, a zodiakus-szoba 2 gyámköve. Valamennyi az Erdélyi Nemzeti Múzeumban. Továbbá eredeti helyén a zodiakus-szoba az összes faragványokkal, egy maszk, utólagosan befalazva a külső falon, és az udvarra nyíló 2 díszes faragott ajtó. Ezek közül azonban csak a rusztikás ajtó áll eredeti helyén, a megtört oromzatú, Kakas-monogrammos ajtó eredetileg az egyik földszinti, kandallós szobában volt (1. a 10. számú képen).

A Wolphard—Kakas-ház a legrégibb, erdélyi renaissance városi ház, amelyet részletesen ismerünk. Pákei felvételeinek óriási jelentősége ebben rejlik. Segítségével a lebontott épületet teljes egészében rekonstruálhatjuk.

7. A Wolphard—Kakas-ház homlokzata. Tollrajz. — A homlokzat a ház legrégibb és egyben legjelentősebb része volt. Pákei rajzán láthatjuk a nagy ablakokkal tagolt, palotaszerű homlokzatot. Az emeleti ablakfaragványok (1534, 1536) kimutathatólag a gyulafehérvári renaissance központ hatására készültek (BALOGH J.: Az erdélyi renaissance. I. Kolozsvár, 1943: 100.). Tehát a Pákei-rajz segítségével a gyulafehérvári főpapi, sőt ezen keresztül a budai főúri, renaissance paloták homlokzatairól is foglalatot alkothatunk. A földszinti ablakok későbbiek, Wolphard István főbíró korából valók, a rajtuk látható címerpajzs alakja megfelel a Wolphard-monogrammos

udvari ablakok pajzsformáinak. A homlokzatot eredetileg még hatalmas kapuzat díszítette, olyan mint a Mátyás király-tér 20. számú Püspöky-házon volt (most az Erdélyi Nemzeti Múzeumban), vagy a Hid (Wesselényi)-utca 22. számú házon (25. kép).

8. A Wolphard-Kakas-ház hosszmet szete. Tusrajz. — A lépcsőház földszinti előcsarnokában látható ajtó azonos az 1579-es Wolphard-címeres ajtóval (vö.: Jakab, Világosító rajzok. II. köt. V. tábla), amely az Erdélyi Nemzeti Múzeum kőtarába került. Az udvar későrenaissance ablak-sora ma is eredeti helyén látható. A három első ablak Wolphard István főbíró, a négy következő nagy ablak és a kapu Kakas István építkezéséből való.

9. Wolphard-Kakas-ház. A lépcsőház keresztmet szete. Tusrajz. Ugyanezen a lapon látható a 10. számú rajz is.

10. Wolphard-Kakas-ház. Kandallós szobák keresztmet szetei. — A felső szoba kandallója és 1581-es ajtaja Wolphard István főbíró építkezéséből való. Mindkettő az Erdélyi Nemzeti Múzeumban. Az alsó szoba kandallója Wolphard István címerével van díszítve (részletes rajzát l. a 13. képen), az ajtó Kakas István monogrammjával ékes. Az előbbi az Erdélyi Nemzeti Múzeumba került, az utóbbi másodlagos helyen, az udvar földszintjén befalazva látható.

11. Wolphard-Kakas-ház. Az emeleti vestibulum. Ceruzavázlat. — A kandalló vázlatrajzát l. Jakab, Világosító rajzok. II. köt. IV. tábla. Az ajtó 1581-ből való. Mindkettő az Erdélyi Nemzeti Múzeumban őriztetik.

12. A Wolphard-Kakas-ház emeleti vestibulumának boltozata. Ceruzavázlat. Az előző, 11. számú rajz hátlapja. — A boltozaton látható maszkos zárókő, jelenleg befalazva a Pákei-villa kertre nyíló verandájának mennyezetén.

13. A Wolphard-Kakas-ház földszinti kandallója. Ceruzavázlat. Jelezve: „1893. P.“ — A kandalló jelenleg az Erdélyi Nemzeti Múzeumban látható, de tévesen hozzáépítve az emeleti kandallóhoz.

14. A Wolphard-Kakas-ház földszinti alaprajza. Tusrajz.

15. A Wolphard-Kakas-ház emeleti alaprajza. Tusrajz.

16. Mátyás király-tér 19. számú ház (a XIX. században Schütz János háza). Ajtó 1574-ből. Tollrajz. — Az ajtó jelenleg Majális-utca 29. szám alatt, az egykori Pákei-villában. — A házon építkezett Petrus Minch, az ő idejéből való a 16. és 17. képen közölt ajtó, valamint az emeleti boltozatos szoba az 1583-as, monogrammos zárókővel. Később a ház Rósás János kolozsvári magyar szenátor és Báthory Kristóf chirurga tulajdonába került (KELEMEN L., Nagy Szabó Ferenc ifjúkora. Az Erdélyi Múzeum-Egyesület Marosvásárhelyt, 1906. június 4–5-én tartott első vándorgyűlésének Emlékkönyve. Kolozsvár, 1906. 54.). Az ő építkezéseiből való a választói báró Bánffy-kastélyban őrzött címeres R. I. monogrammos baluszteroszlop (1580), amely egykor az udvari tornác árkádjait tartotta. Rósás János felesége, Teomeosvari Sára, 1610-ben szintén építkezett a házban, amint azt a ma is meglévő, önérzetes hangú építési emléktábla bizonyítja. Még későbből való a földszinti (ma Ursus-sőrcsarnok) 1636-os ajtó és lilomos meg rózsás díszű gyámkövei.

17. Mátyás király-tér 19. számú ház. Ajtó 1573-ból. Ceruzavázlat. — A vázlaton olvasható helymegjelölés »Báthory-ház« és az »1513«

dátum téves. Az ajtó helyes évszámát és igazi lelőhelyét megjelöli Jakab, i. m. I, 427.

18. Mátyás király-tér 20. számú ház (a XIX. században Püspöky-ház). A ablakosztó baluszter. Ceruzarajz. — A baluszter jelenleg az Erdélyi Nemzeti Múzeumban.

19. Mátyás király-tér 20. számú ház (Püspöky-ház). Ajtókeret a XVI. századból. Tollrajz. A rajzon olvasható helymegjelölés: „Mátyás király-tér 32. sz. az ú. n. Báthory-házból“ téves. — Az ajtó jelenleg az Erdélyi Nemzeti Múzeumban.

A ház legrégibb renaissance része a »Verbum Domini manet in aeternum« feliratos ajtó az 1541. körüli időkből (BALOGH J., Az erdélyi renaissance. I, 261. l. 167. kép). 1575-ben átépítették, ebből az évből való gyönyörű renaissance kapuzata B. P. monogrammal (Erdélyi Nemzeti Múzeum). Ugyanebből az időből származik a 20. képen látható ajtó, valamint egyéb faragványok: három ajtó triglifes tagolású párkánnyal, az egyiken B. P. monogrammal, a 18. képen látható ablakosztó baluszter, a 29. képen közölt rajz második sorában látható ajtó, két volutás gyámkő, több egyszerű tagolású gyámkő, ezek mind az Erdélyi Nemzeti Múzeumba kerültek. E házból való az a B. P. monogrammos, rozettás fríz is, amely jelenleg a Mátyás király-tér 19. számú ház udvarában van befalazva. — A ház eredeti, renaissance-kori homlokzata látható Sárdy István festményén (Erdélyi Nemzeti Múzeum).

20. Mátyás király-tér 20. számú ház (Püspöky-ház). A blakfülke és ablakosztó baluszterek rajza. Tusrajz. — A baluszterek közül kettő az Erdélyi Nemzeti Múzeumba került, kettő pedig a Pákei-villába.

21. Mátyás király-tér 19. számú ház (Schütz J., majd Czell F. háza). Ajtó az emeleti szobában 1636-ból. Tollrajz. — Az ajtó eredetileg a Híd (Wesselényi)-utcai Szilágyi-féle házban volt, a XIX. században Schütz János elhozatta és saját házába falaztatta be (vö. JAKAB E., Kolozsvár története. I, Buda, 1870. 427.).

22. Középkor (Deák Ferenc)-utca 22. számú ház kapuja magyar felirattal. Tollrajz. — A kaput 1928-ban bontották le, töredékei sokáig a ház udvarán feküdtek. (Vö. KELEMEN L.—K. FODOR J., Kolozsvári kalauz. Kolozsvár, 1902. 30. — kl., Elpusztult kolozsvári faragott köemlékek. Művészeti Szalon. 1928. 10. sz. 13. l.— BALOGH J., Kolozsvár műemlékei. Budapest, 1935. 22.). A kapu stílusa a XVI. század második felére vall. Ugyanebből az időből még egy magyar feliratos faragványt ismerünk, egy N. nevű magyar ötvösnek a Belmonostor (Unió)-utcai 3. számú házából való 1586-os ajtót (Erdélyi Nemzeti Múzeum).

Az óvári ú. n. Bástya-ház (gr. Mikes-ház, Karolina-tér déli sora). Földszinti és emeleti alaprajz. Tollrajz, dr. Kovács István felvétele alapján. Jelezve: „1919. Jún. 10. Pákei“.

A házat 1902-ben bontották le. Egy 1553-ból való H. monogrammos díszes ajtó, két fogsoros párkányú ablak és egy ugyanilyen ajtó az Erdélyi Nemzeti Múzeum kőtárába került.

24. A Belmagyar (Kossuth Lajos)-utcában, a jelenlegi Unitárius Kollégium helyén volt régi házak alaprajza. Tollrajz. Jelezve: „Pákei L. felvétele 1896“.

A nyugati szélen, az unitárius templom mellett épült házban volt a tulajdonos, Petrus Daumen monogrammjával jelzett, 1595-ből való német feliratos ajtó. Jelenleg az új kollégiumban van befalazva. Egy 1599-ből való SS

monogrammos fogsoros ajtóparkány és egy évszámm nélküli, fogsoros ajtó szintén ezekből a házakból az Erdélyi Nemzeti Múzeumba került. — Ezekről a házakról KELEMEN LAJOS írt (Lebontott régi házak: Erdély 1899: 85–86.).

25. Híd (Wesselényi) - utca 22. számú ház. Ajtó 1596-ból. Tusrajz. — Az ajtó jelenleg befalazva Majális-utca 29. szám alatt, az egykori Pákei-villában.

26. Híd (Wesselényi) - utca 22. számú ház egykori kapuja 1584-ből. Ceruzarajz. Jelezve: „1916. Pákei“. — A kapu felső része jelenleg befalazva Majális-utca 29. szám alatt, az egykori Pákei-villában, két oldalsó pillasztere szintén ott volt, mígnem 1936-ban az Erdélyi Nemzeti Múzeumba vitték. — Ugyanebből a házból még a következő faragványok kerültek a Pákei-villába: ajtó 1585-ből, ajtó 1586-ból, ajtó *H. B.* monogrammal, ajtó 1586-ból (l. a 25. képen), ablak 1584-ből, másik ablak a XVII. századból, és a 27. képen közölt ablakparkány. A három első darabot 1936-ban beszállították az Erdélyi Nemzeti Múzeum kótarába. — Megjegyezzük, hogy a faragványokon kétféle tulajdonos-monogram fordul elő. Az egyik változat *H B R* összefonásából áll, ez látható az 1584-es kapun (26. kép) és az Erdélyi Nemzeti Múzeumban lévő ajtón. A másik változat ennek a fordítottja, ugyanis *B H R* betűkből van összeállítva; ezt találjuk az 1586-os ajtón (25. kép) és az egyik ablakparkány-töredéken (27. kép), amelyen még az *IVS HENCZEL WLINVS* név is olvasható. Az első változat, — mint KELEMEN LAJOS megállapította, — csaknem azonos Hensler Benedek ötvösmesternek egyik munkáján, az unitárius templomban őrzött páténán látható monogrammjával. Egy 1619-ből való szerződés valóban említi is Henczler másképp Eötvös Benedeknek a Híd-utca keleti során épült házát (JAKAB, i. m. II, 529.). Kérdés azonban, hogy 1584-ben ő, vagy talán apja építkezett-e, és továbbá, hogy vajon azonos-e a Henczel nevű tulajdonossal, vagy az megint más személy.

27. Híd (Wesselényi) - utca 22. számú ház. Ablakparkány-töredék. Részlet egyéb renaissance faragványokat ábrázoló rajzlapról. Tusrajz. — Ennek az ablakparkánynak a maradványai (feliratos architráv, kannelelűs gyámkő, címer) külön-külön befalazva a Pákei-villában. A feliratról azonban mindössze a következő szavak láthatók: *IVS HENCZEL WLINVS*. Nem tudjuk, hogy Pákei minő alapon egészítette ki az „*IVS*“-t *BASILIVS*-ra, de a szász vezetéknév előtt a keleti egyházban szokásos keresztnév igen szokatlanul hat. Valószínűleg Benedictus lehetett.

28. Híd (Wesselényi) - utca. Boltozattartó gyámkő. Ceruzavázlat.

29. Ajtó- és ablakkeret a XVI. századból. Ceruzavázlat. Jelezve: „1918. dec. 20. Pákei“. Széljegyzet: „Méret: 1:10“.

a) Híd (Wesselényi) - utca 15. sz. Ablak 1598-ból.

b) Mátyás király-tér 5. sz. Ablak 1572-ből.

c) Híd (Wesselényi) - utca 15. sz. Ablak.

d) Ajtó (részlet) a Mátyás király-tér 20. sz., egykori Püspöky-házból. Jelenleg az Erdélyi Nemzeti Múzeumban.

e) Szén (Jókai) - utca 6. sz. Ajtóparkány 1539-ből.

f) Szén (Jókai) - utca 6. sz. Ajtóparkány 1591-ből. Elpusztult.

30. Renaissance ajtókeretek, címerek. Tusrajz. (Ennek a rajznak előkészítő részlete az Unitárius Kollégiumban. Jelezve: „1918. VI. 30. Pákei“).

a) Belmonostor (Unió)-utca 15. számú ház. Ajtó 1654-ből. — Ez az ajtó a földszinti boltozatos szobában látható, melynek zárókövét kehely ékesíti. Az építője tehát kolozsvári ötvös volt. Az ő építkezéséből való a b) rajzon látható kapuzatrészlet is 1653-ból.

b) Belmonostor (Unió)-utca 15. számú ház kapujának részlete az 1653-as évszámot jelző címerpajzsral. — Az épületre vonatkozólag vö. KELEMEN L., Kolozsvári műemlék-krónika. Pásztortűz 1938:624.

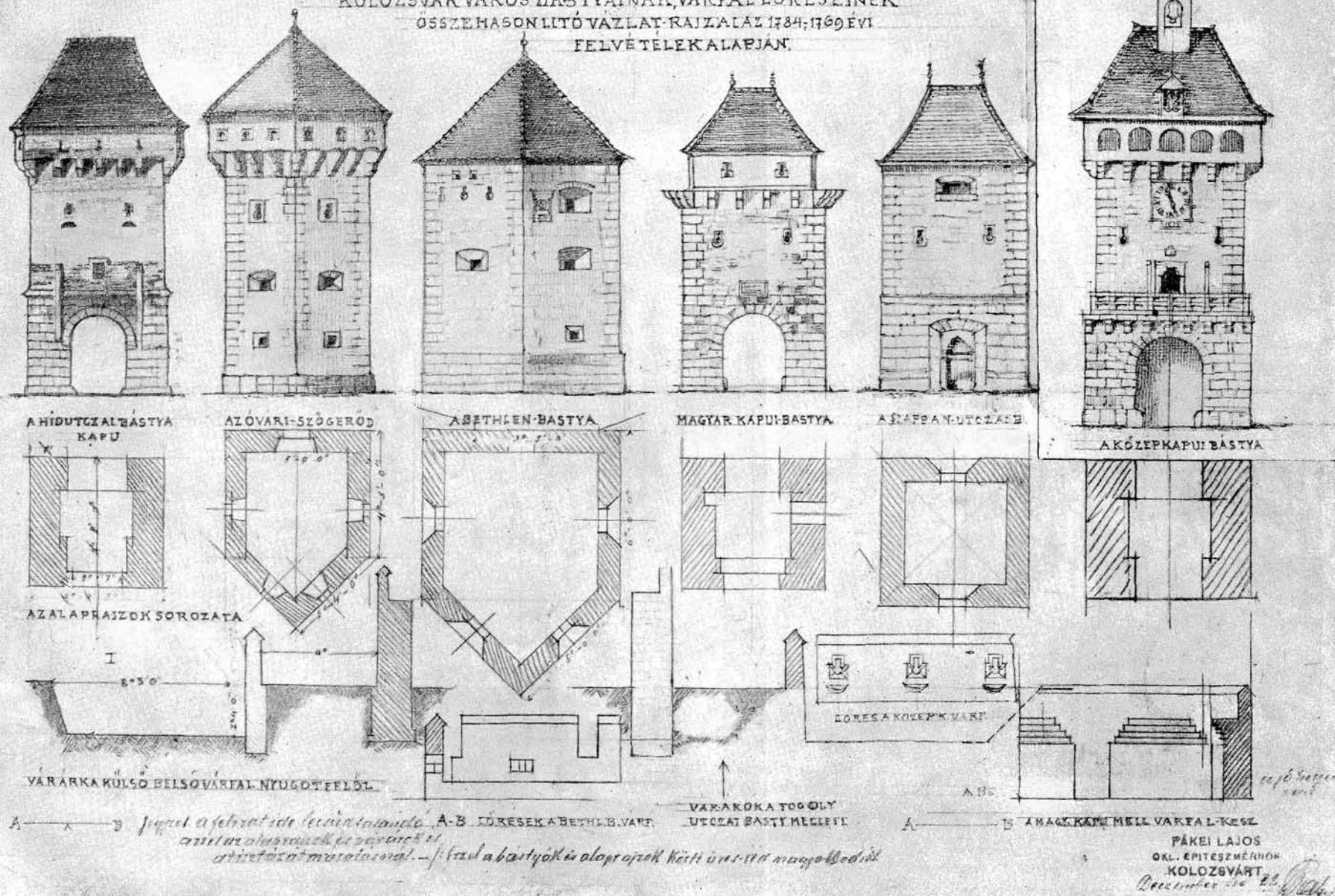
c) Belmonostor (Unió)-utca 15. számú ház emeletén befalazott szücs-jelvény 1684-ből.

d) Kolozsvári pénzverőház feliratos táblája 1608-ból.

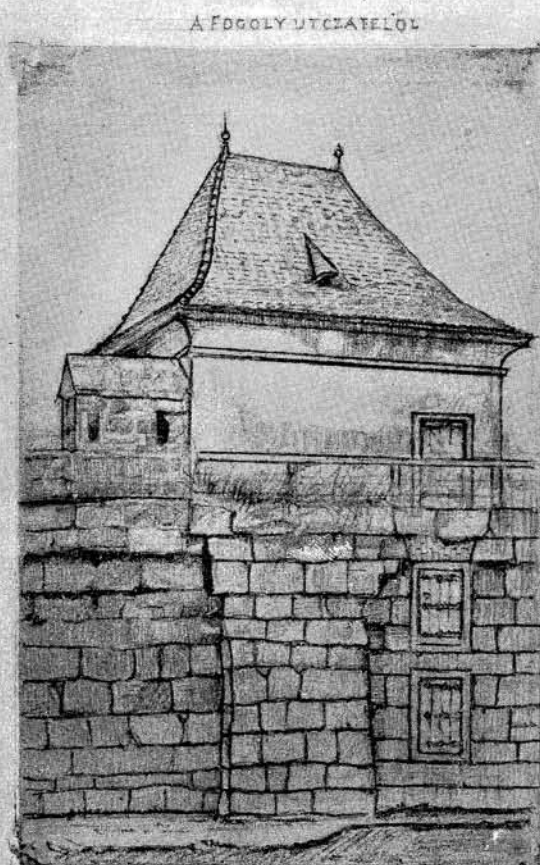
e) Belmonostor (Unió)-utca 13. számú ház. A lengyel unitáriusok imaházába befalazott ajtó. — A lengyel unitáriusok imaházára vonatkozólag vö. JAKAB E., Kolozsvár története. II, 731.

31. Belmagyar (Kossuth Lajos)-utca. A régi unitárius kollégium kapuja. Ceruzavázlat. — A kaput lebontották, a belső keret »MVSIS ET VIRTVTIBVS MDCCCVI / COMMVNITAS VNITARIORVM REAEDIFICAVIT« felirattal az új kollégium udvarán van befalazva. A kollégium építész UGRAI LÁSZLÓ, az erdélyi későbarokk legkiválóbb magyar mestere volt.

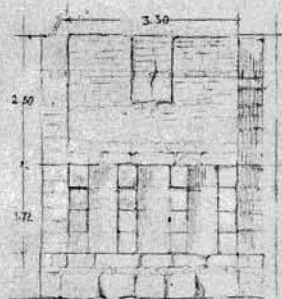
KOLOZSVÁR VÁROS BASTYÁINAK, VÁRFAL-LÖRESEINEK
ÖSSZEHASONLÍTÓ VÁZLAT-RAJZALAZ 1784; 1769 ÉVI
FELVÉTELEK ALAPJÁN.

I. Kolozsvár bástyái

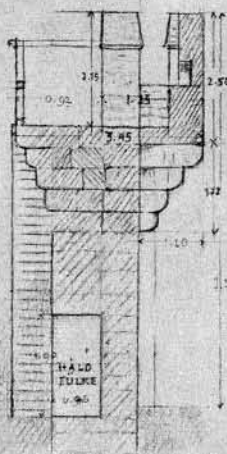
A FOGOLY UTCAFELOL

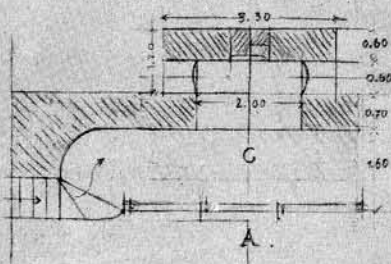
A PETŐFY UTCA FELŐL.

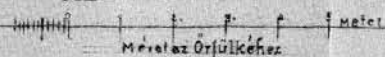
AZ ÖRFÜLK KIVÜLRŐL

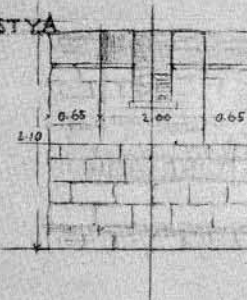
XVÜSZ BASTYA AZ ASZTALOSOKÉ.

AZ ÖRFÜLKE KERESZT
AB METSZETE.

XVIII SZ BASTYA

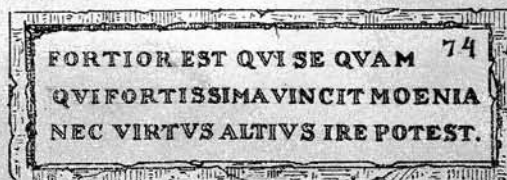
A VARGÁKÉ

AZ ÖRFÜLKE
C PONTROL
KIFELENEZVE

A PETŐFI ÉS FOGOLY UTCÁK KÖZÖTT AVÁRPAL VONALÁBAN
BENN MARADT KISEBB
BÁSTYÁK ÉS ÖRFÜLKE

2. A Torda (Petőfi)- és Fogoly-utca között fennmaradt kisebb bástyák

KOLOZSVAR BASTYA-KAPUI ES VÁRFALÁIBOL FENNMARADT TÖBBI EMLÉKEL

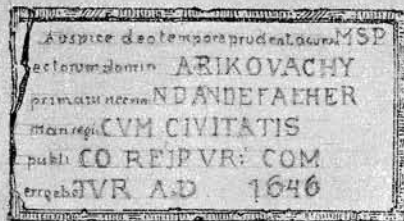
A Szappany-utczai bástyán volt felirat.

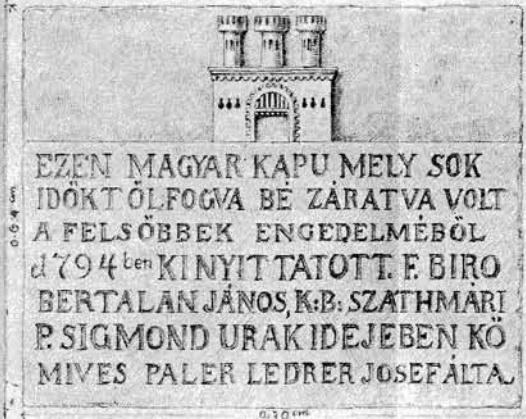
A Beller Bástyáján volt megmaradt felirat.

A Torony-Bástyavárfalán mar megmaradt felirat.

A Torda-kapu melletti Várfalán volt felirat.

Az Erd. Nemz. Mus.
Arctifabla: A KIMAGÁT MEGGYÖZELERŐSEB MINT AKI
LEGERŐSEB VÁRFALAKAT VÍ MEG, ENNEL
NAGASZTOSABB ERÉNY NEM LEHET.

A Pálffy és Magyaris-utczai sarok-Bástya melletti Várfalán volt felirat.

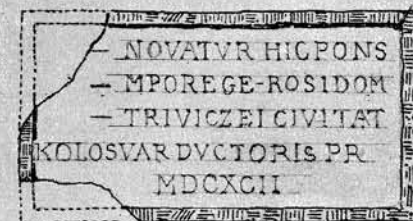
Csizsónagy Magyarai többi Csizsónagyok

A Monostor-kapuvól 1816-ból.

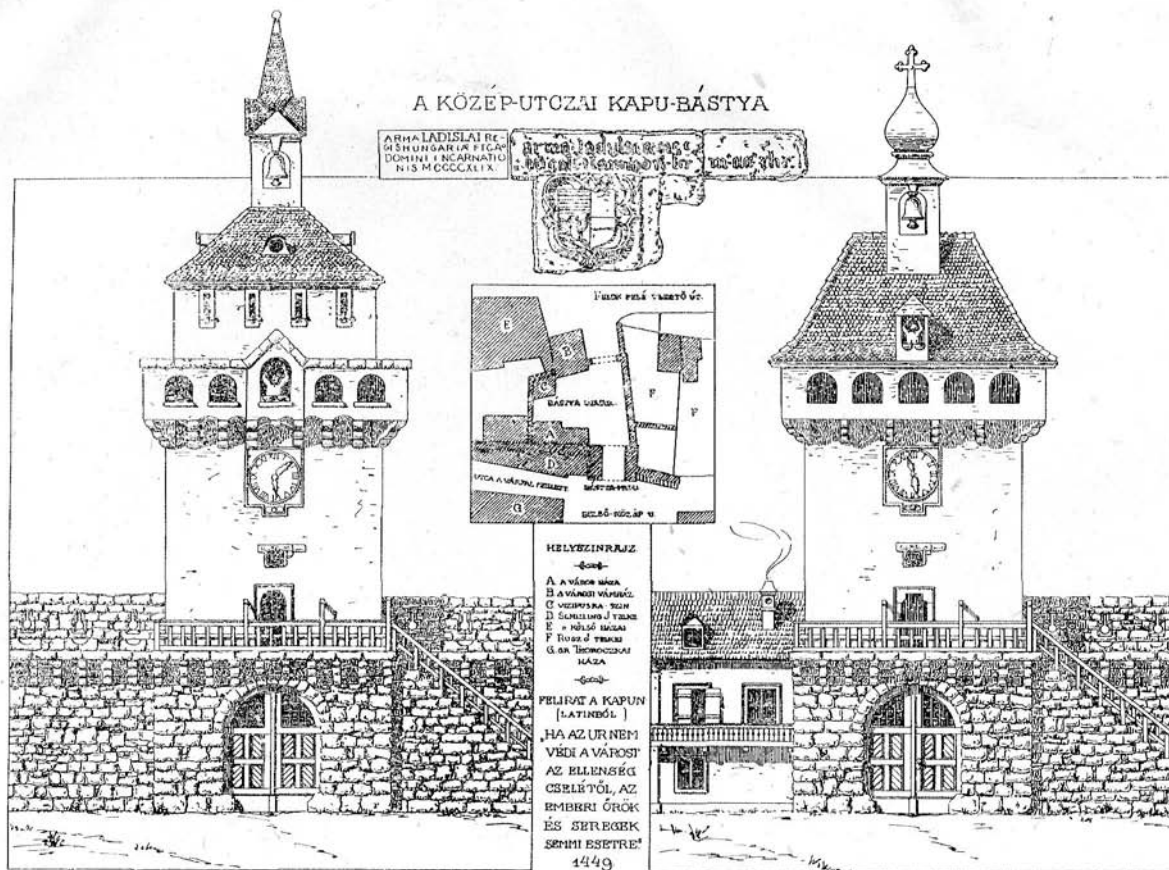
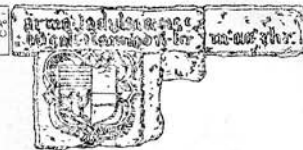
A Áld-kapuvól 1817-ből.

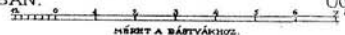
A Áld-kapu elotti Bástya felirata.

A KÖZÉP-UTCAI KAPU-BÁSTYA

ANNA LADISLAI RE-
GSHUNGARIAE FIGA-
DOMINI IN AENATU
N 13 M CCCCXIX.

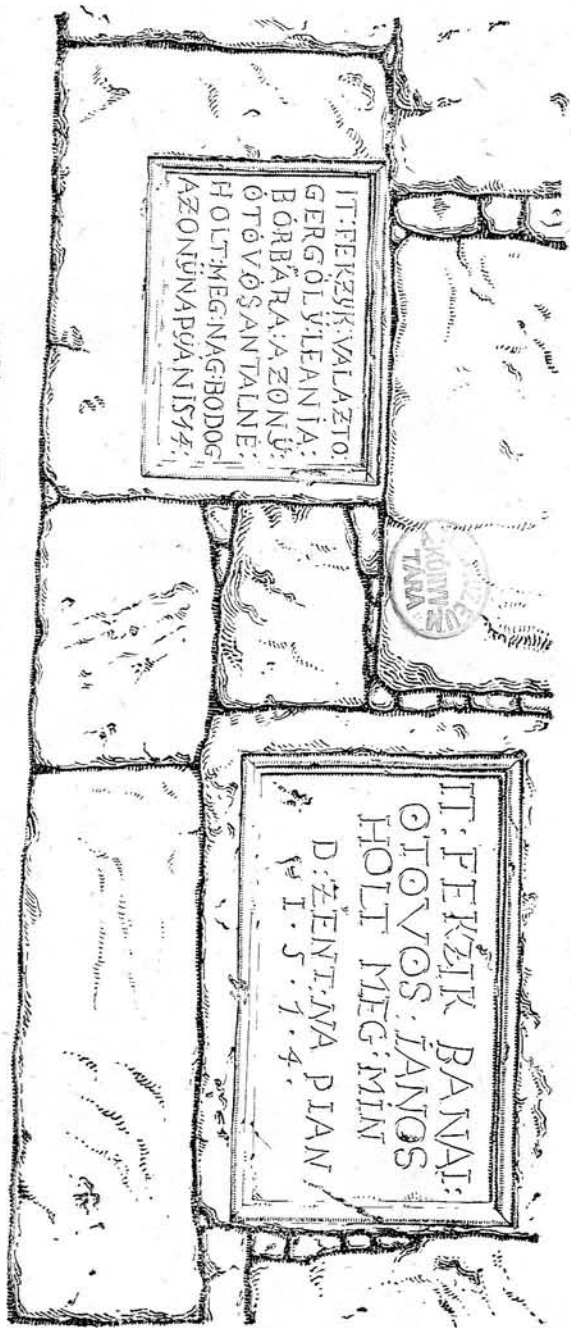
A KAPUBÁSTYA AZ EREDETI ALAKJÁBAN.

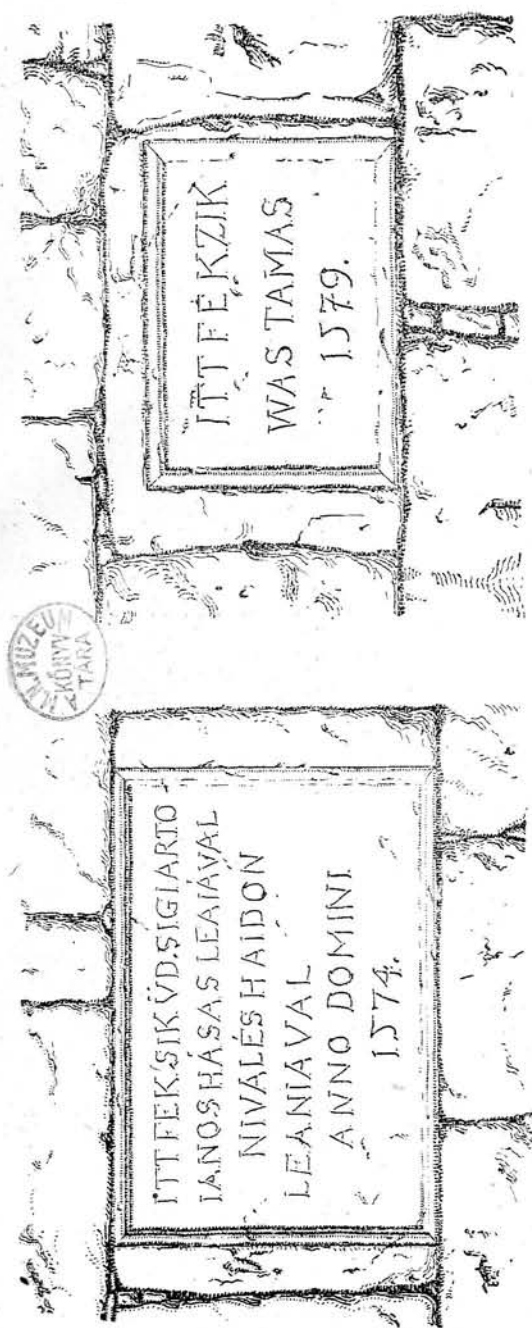
UGYANAZ KÉSŐBBI ÁTALAKÍTÁSBAN.

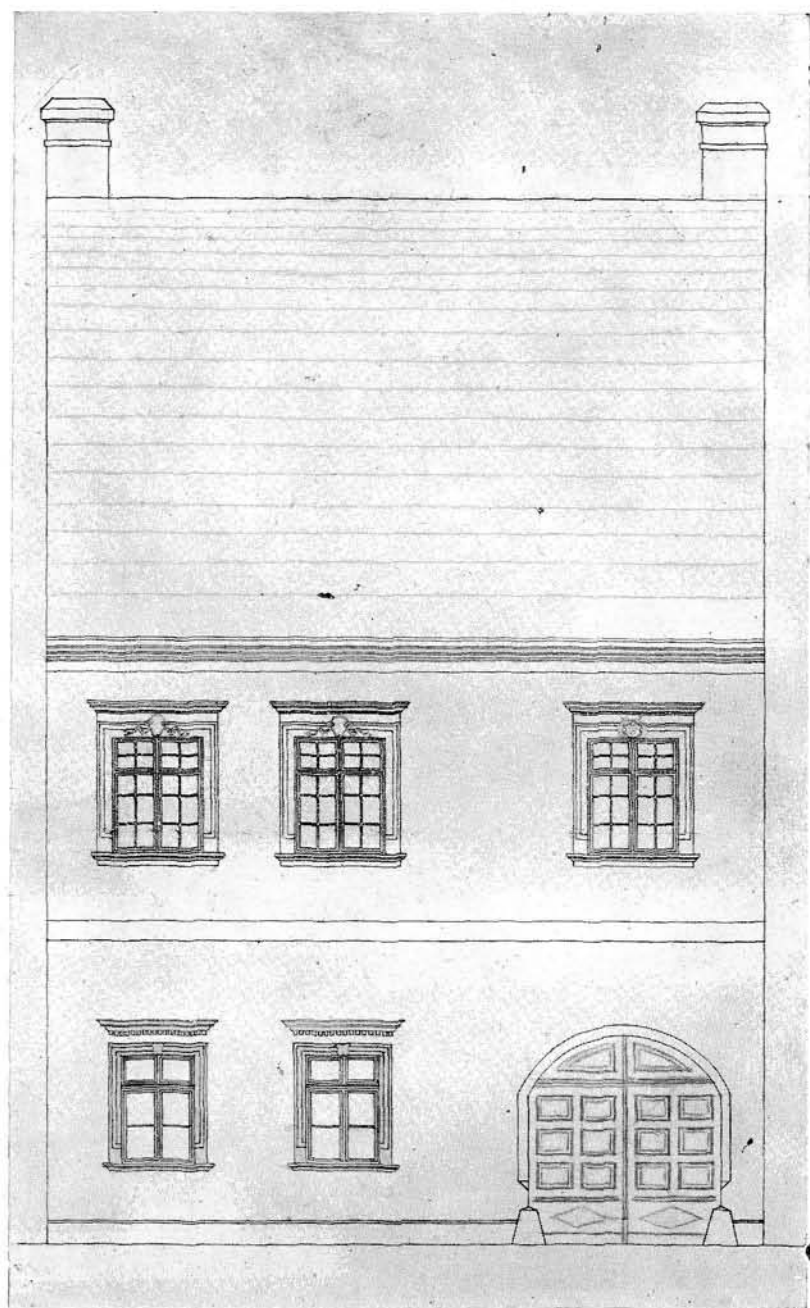
4. A Közép-utcai kapubástya

5. Magyar feliratos sírkövek a Külső Szén-utcai várfalban :
Ötvös Antalné, Választó Gergely leánya, Borbála 1574; Bányai Ötvös János 1574.

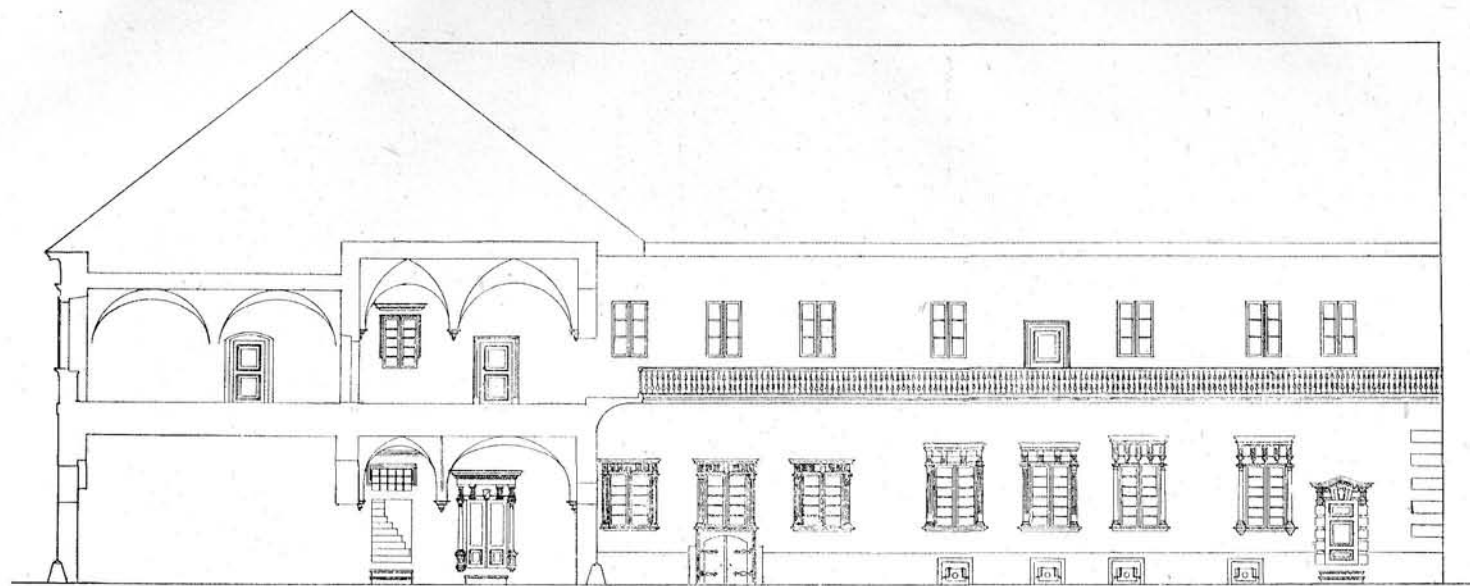

6. Magyar feliratos sírkövek a Külső Szén-utcai várfalban : Szigyártó János és leányai 1574; Was Tamás 1579.

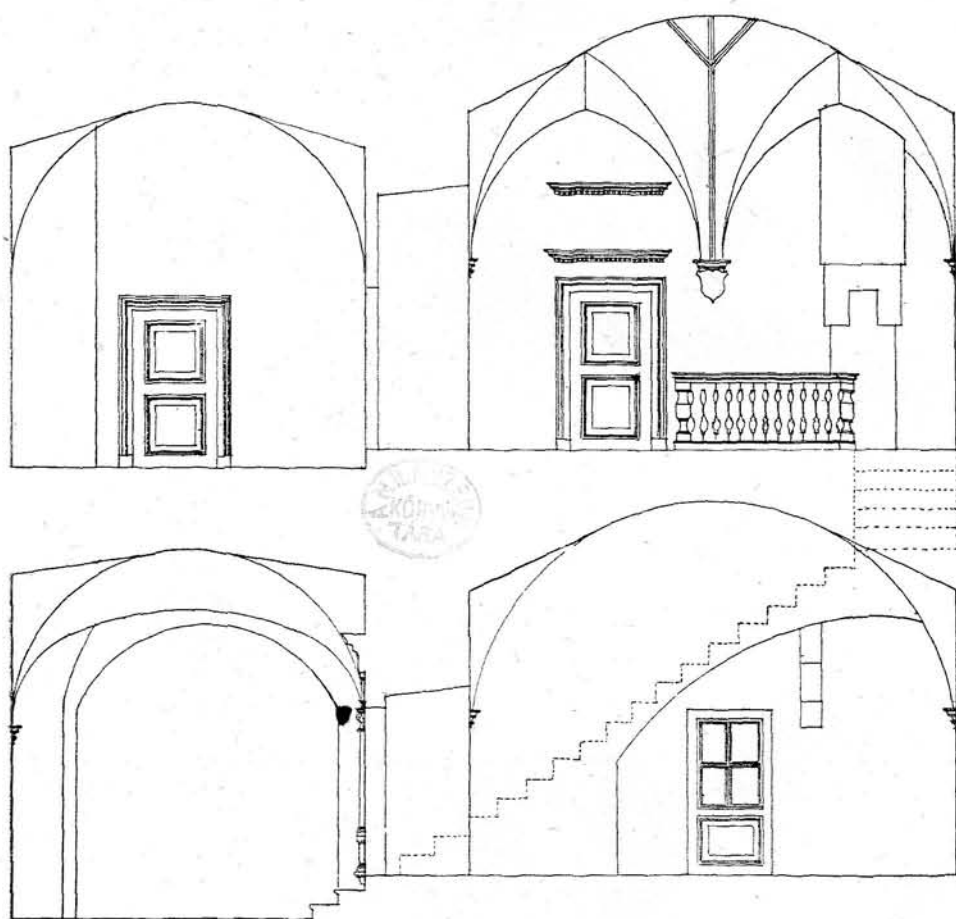

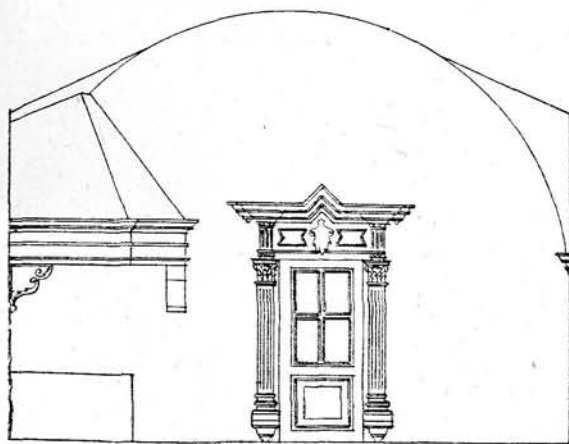
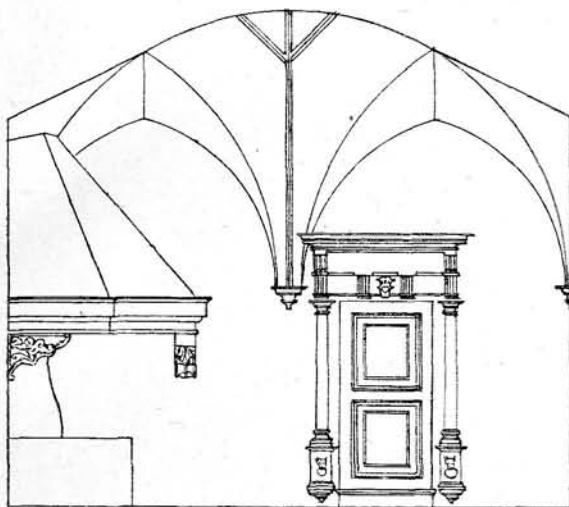
7. A Wolphard—Kakas-ház homlokzata

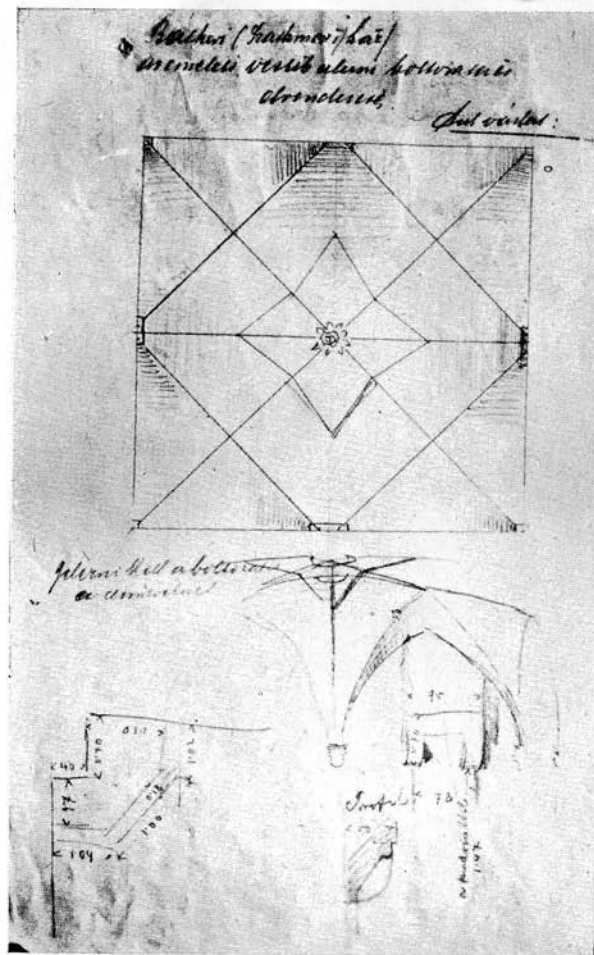
8. A Wolphard –Kakas-ház hosszmetsete

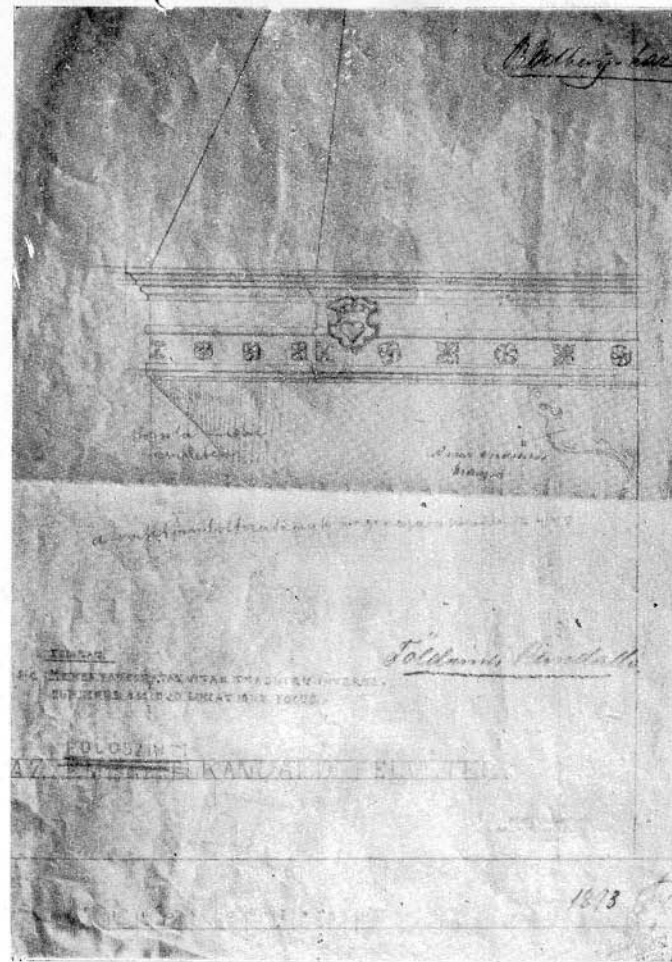
9. A Wolphard—Kakas-ház lépcsőházának keresztmetszete

10. A Wolphard—Kakas-ház kandallós szobáinak keresztmetszete

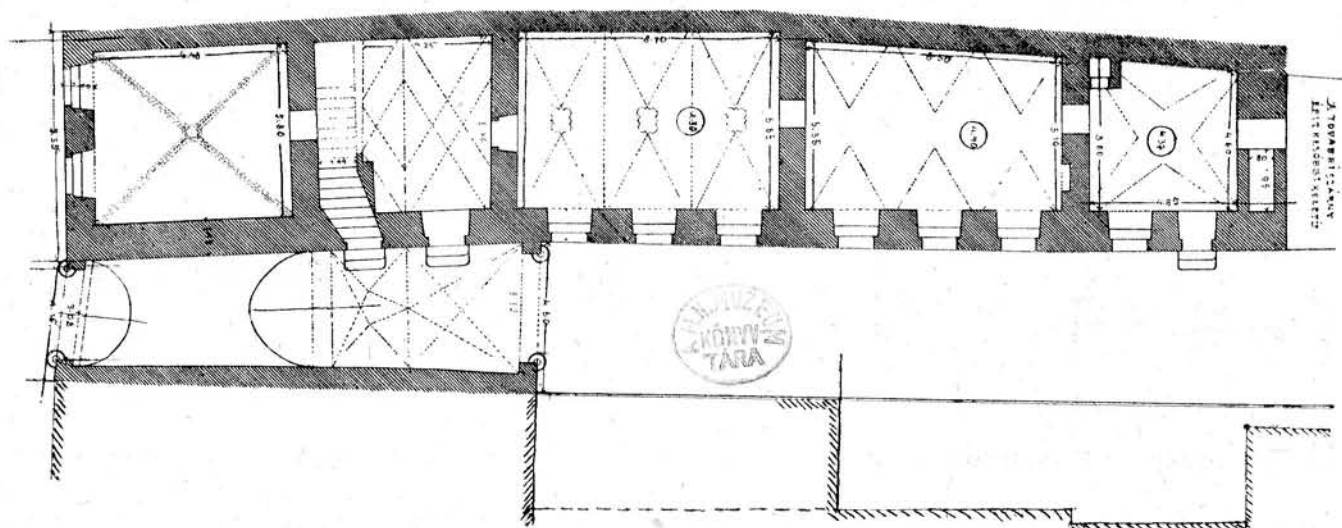
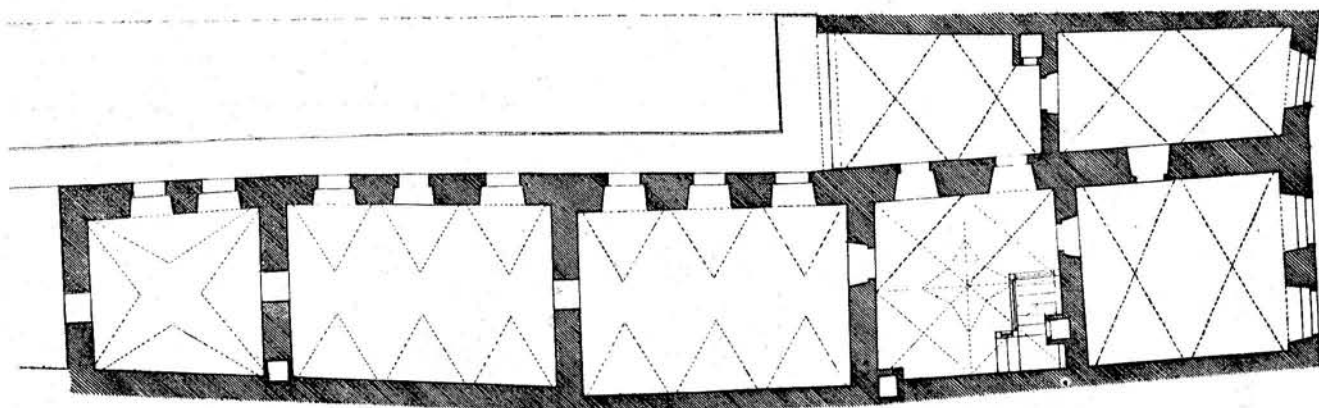

12. A Wolphard–Kakas-ház vestibulumának boltozata

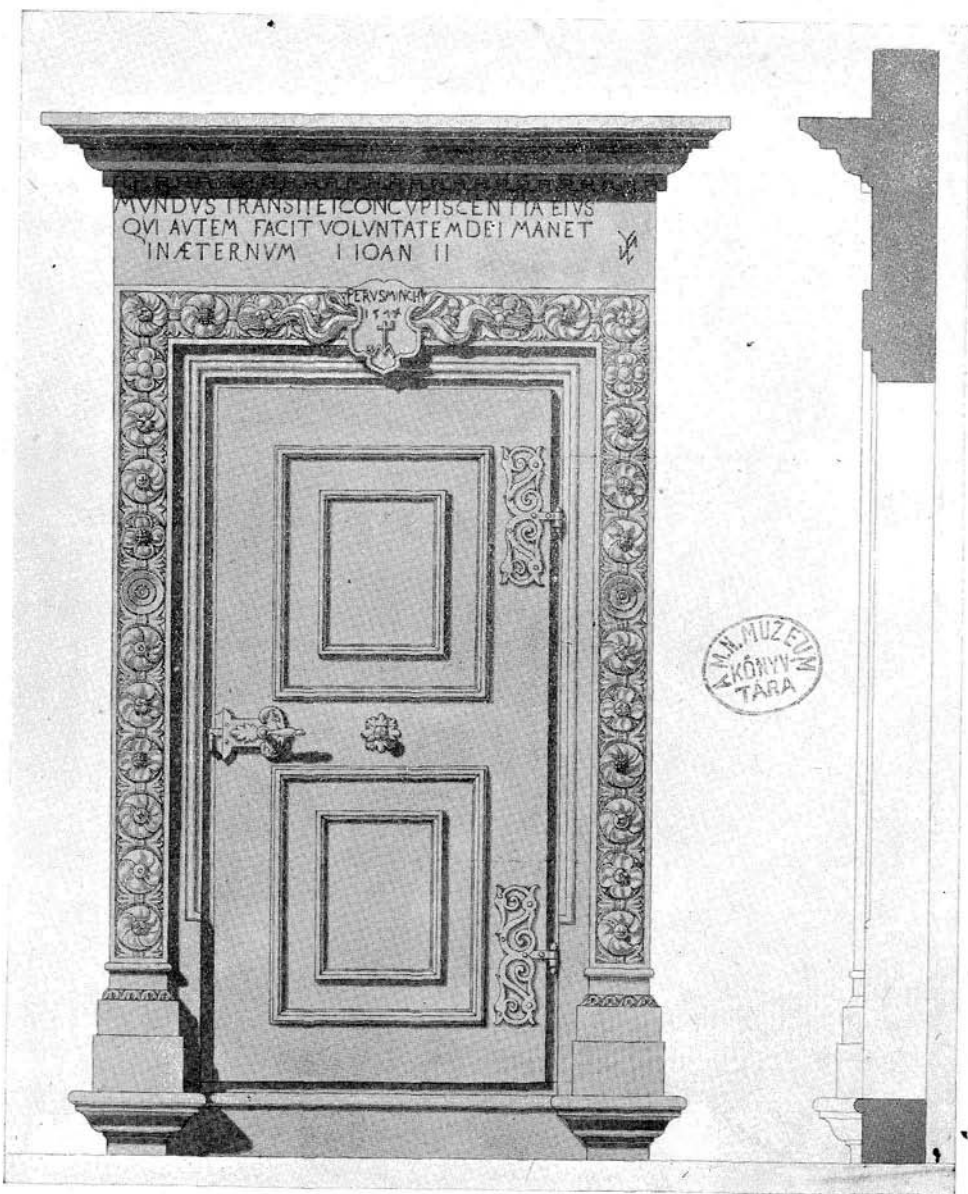

13. A Wolphard–Kakas-ház földszinti kandallója

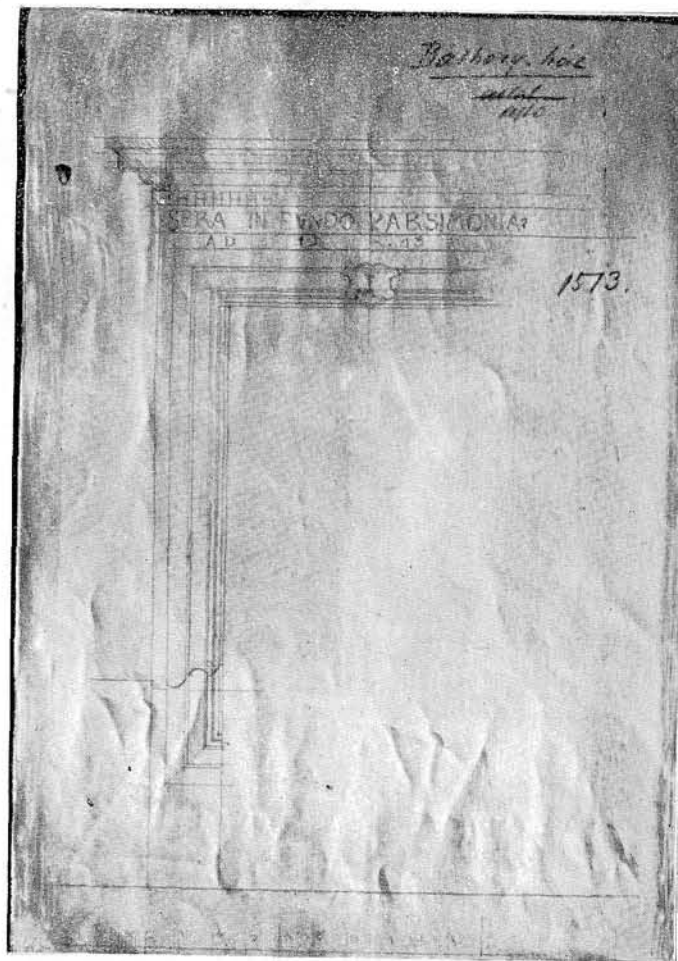
15. A Wolphard-Kakas-ház emeleti alaprajza

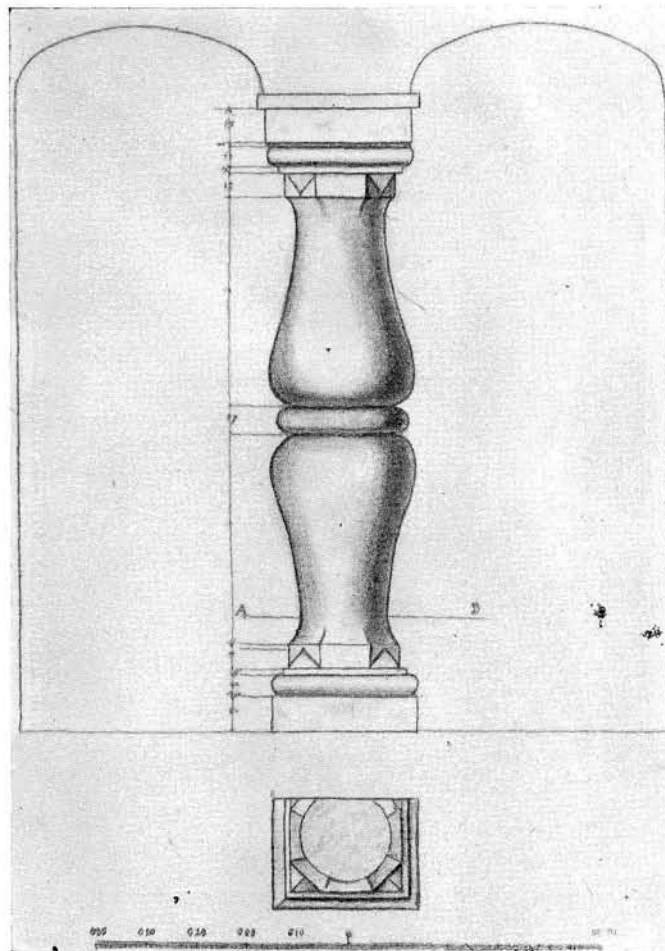
14. A Wolphard-Kakas-ház földszinti alaprajza

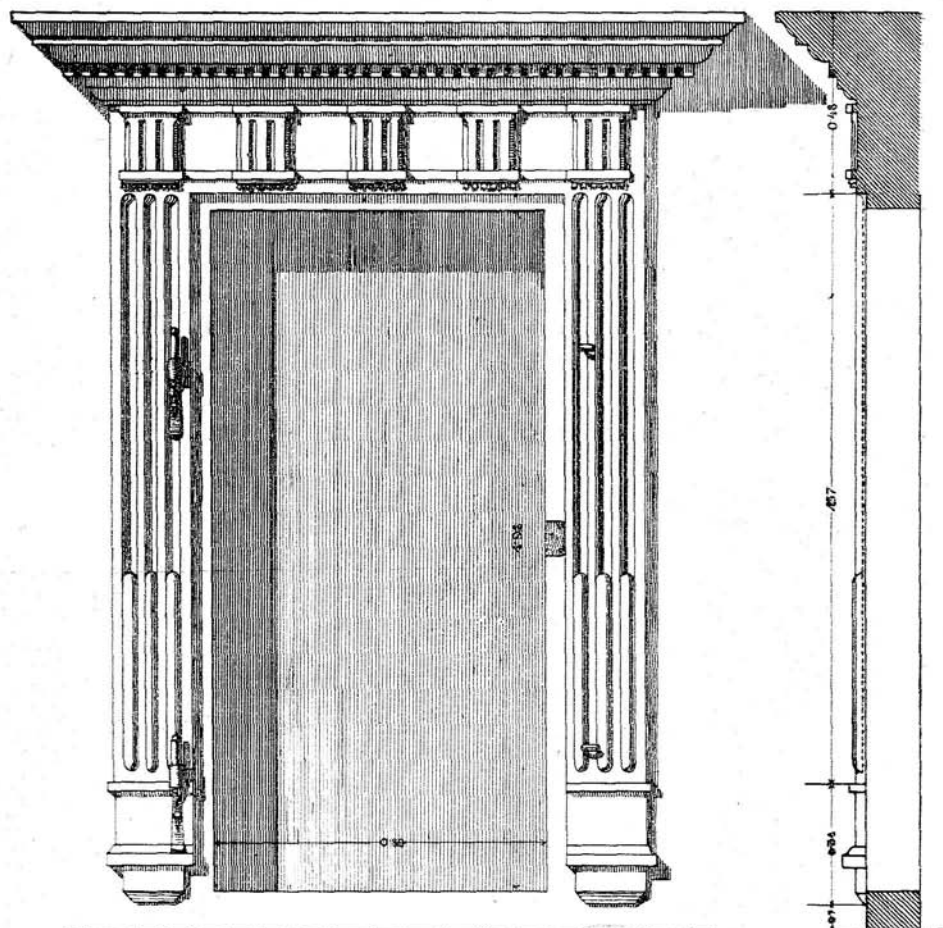
16. A Mátyás király-tér 19. számú ház
Ajtó 1574-ből

17. Mátyás király-tér 19. számú ház
 Ajtó 1573-ból

18. Mátyás király-tér 20. számú ház
 Ablakosztó baluszter

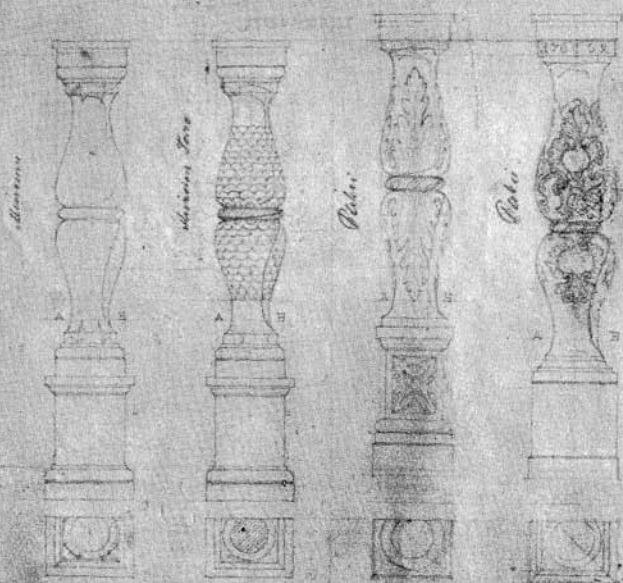
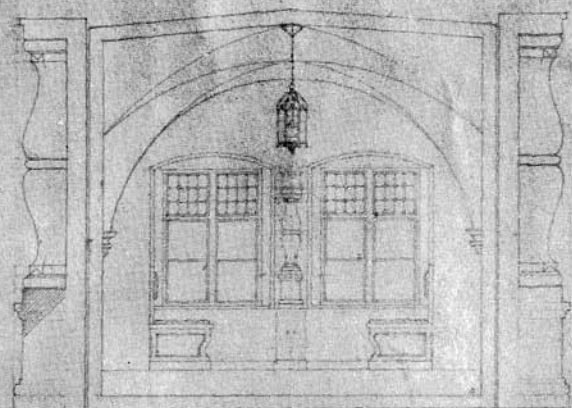

AZ ERDÉLYI NEMZETI MUZEUMBAN.

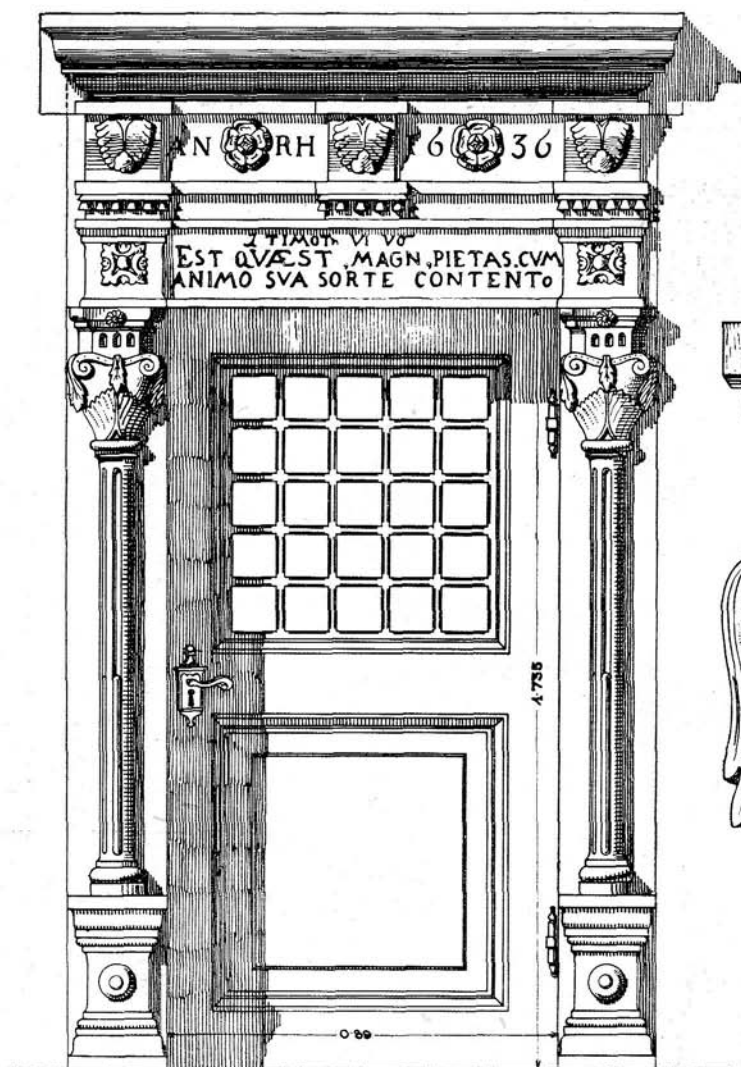
40 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 cm. = 1.00 Meter

19. Mátyás király-tér 20. számú ház
Ajtó a XVI. század 2. feléből

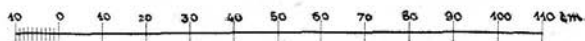
A Schütz-féle (vagy Csipri-féle) ház
baluszterek

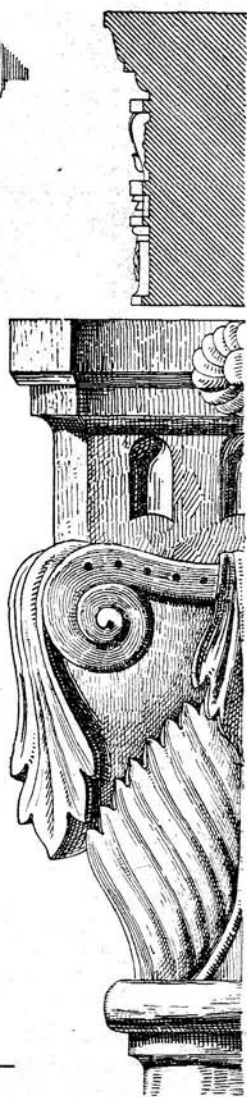
20. Mátyás király-tér 20. számú ház
Ablakfülke és ablakosztó baluszterek

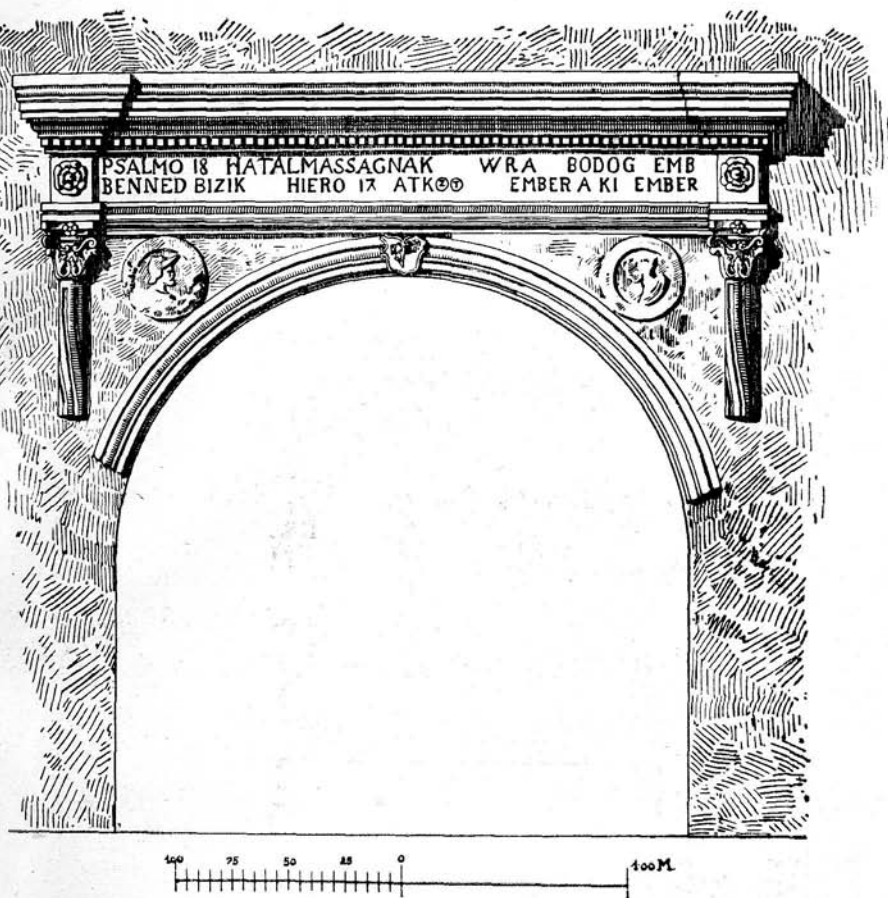

A CZELL F. HÁZÁBAN VAN.

21. Mátyás király-tér 19. számú ház
A Hid (Wesselényi)-utcából való ajtó az emeleti szobában 1636-ból

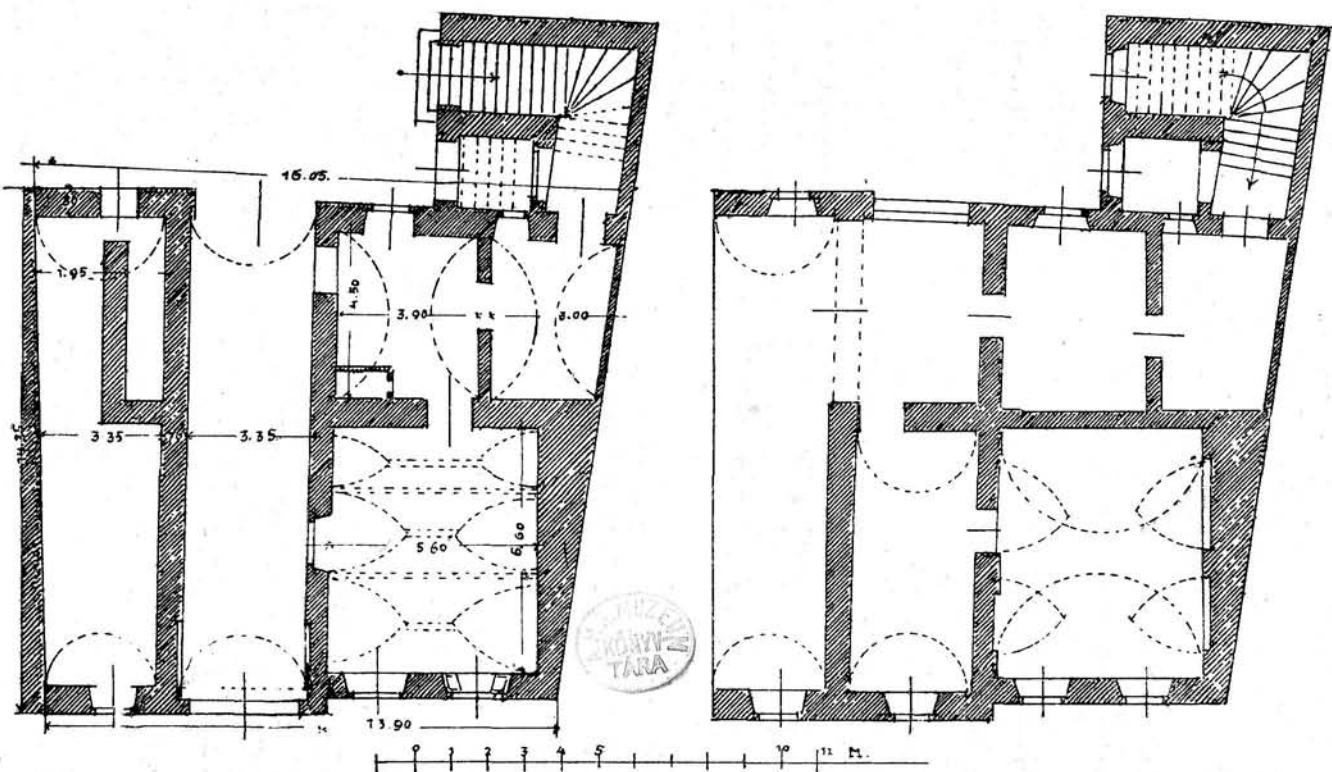
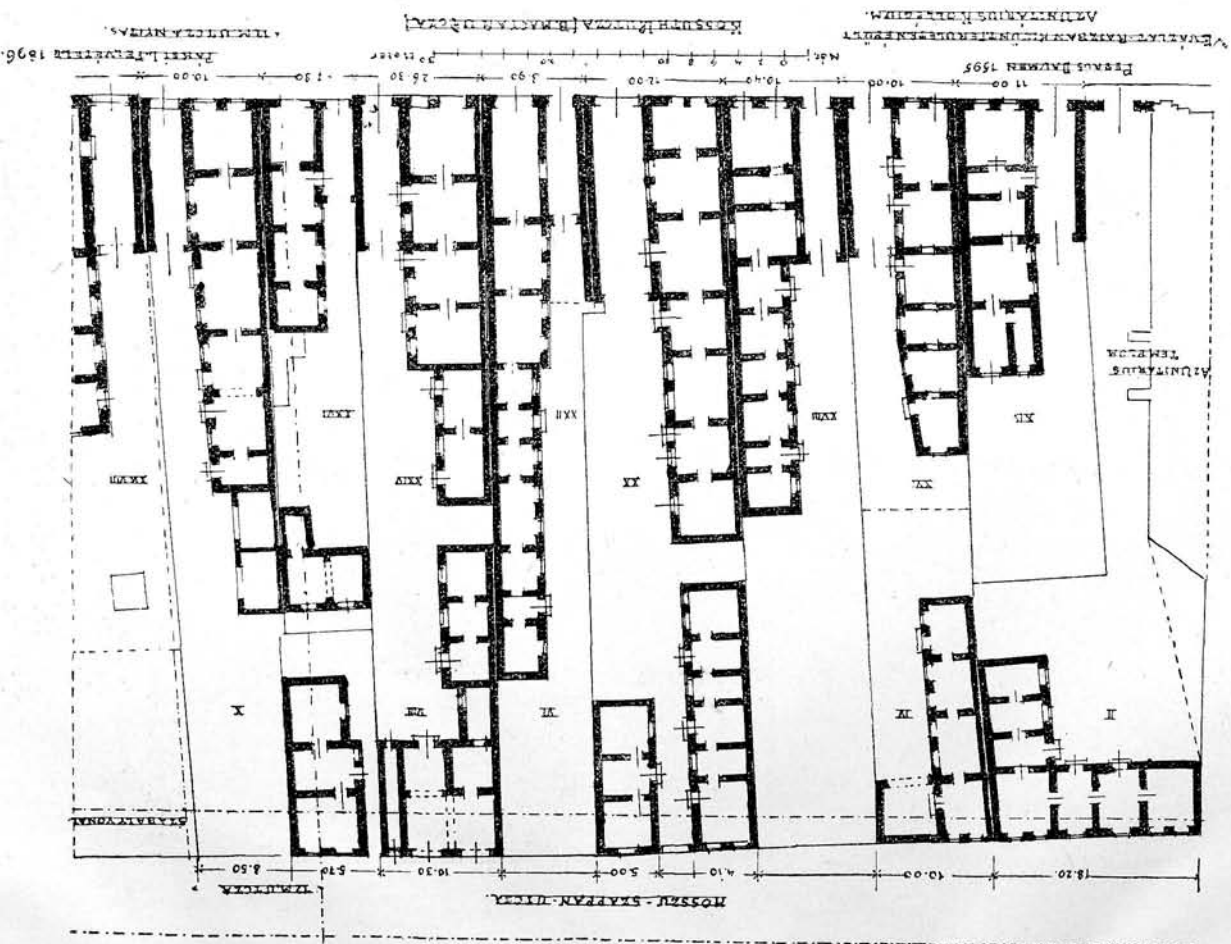

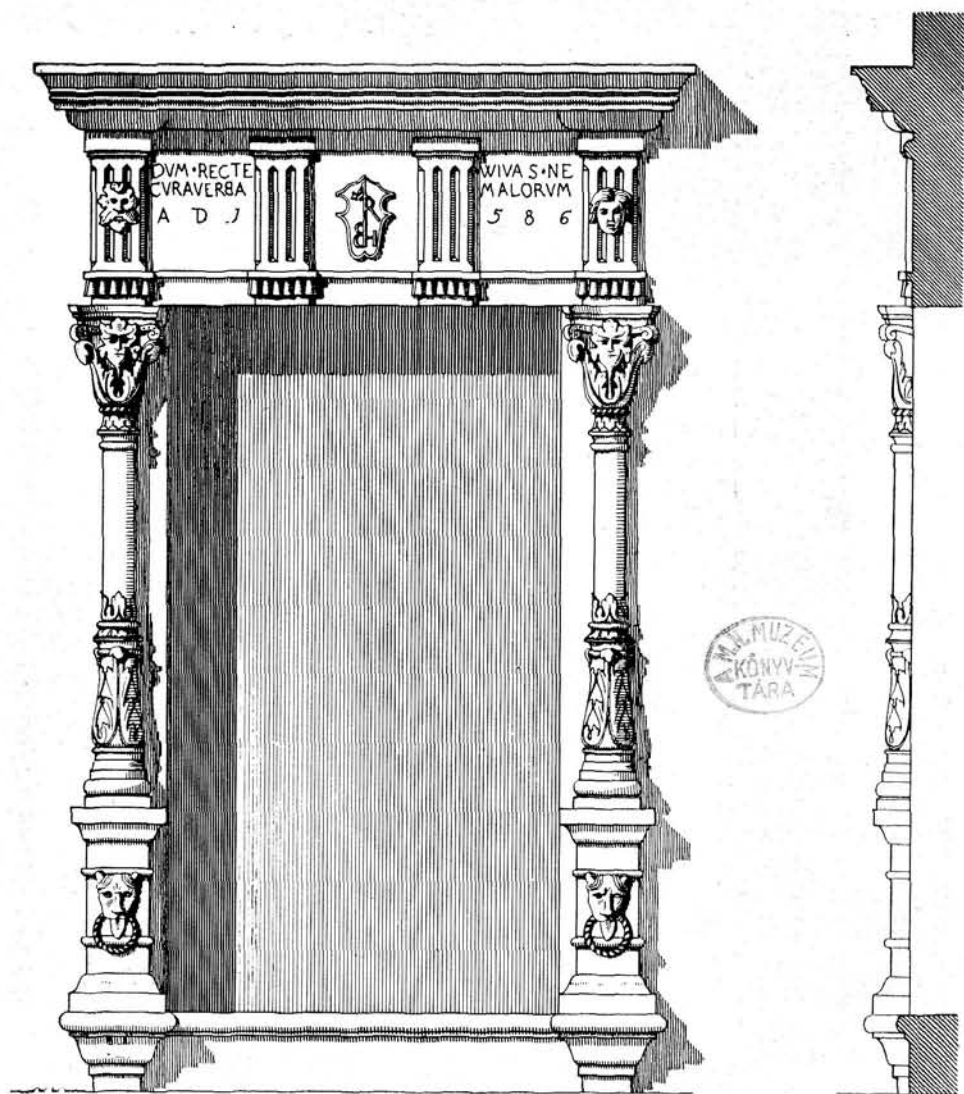
AZ EREDETI HELYÉN VAN.

22. A Közép (Deák Ferenc)-utca 22. számú ház egykori kapuja magyar felirattal
 XVI. század 2. fele

24. A Belmagyar (Kossuth Lajos)-utcában a jelenlegi Unitárius Kollegium helyén volt régi házak alaprajza

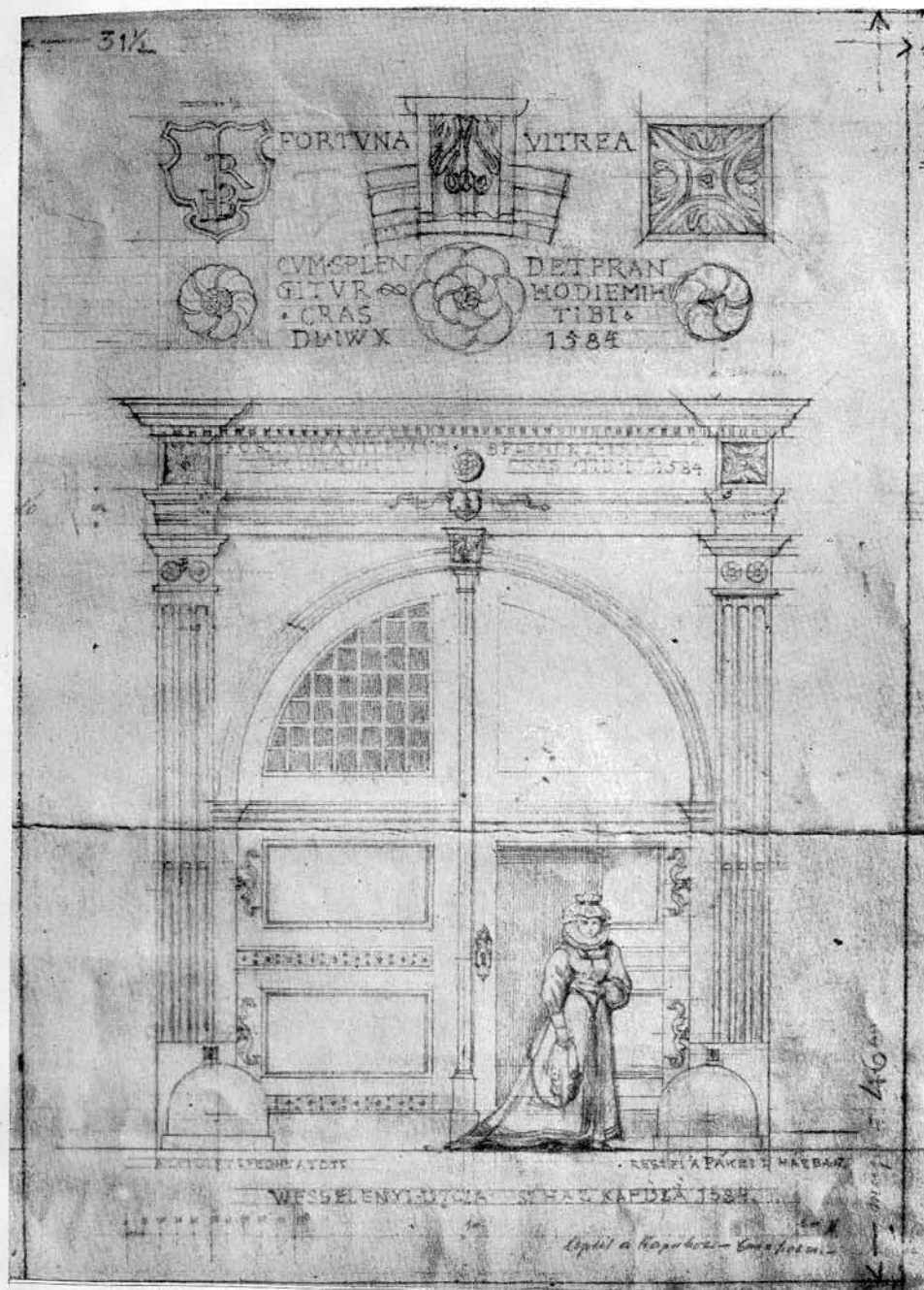

23. Az óvári u. n. Basta-ház a Karolina-ter déli során.
Földszinti (baloldalt) és emeleti (jobbaldalt) alaprajz

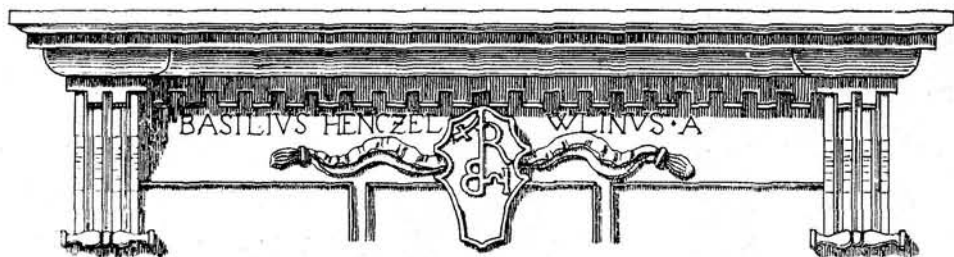

JELENLEG PÁKEIL MAJÁLIS U. 29 SZ HÁZÁNÁL BEALKALMAZVA.

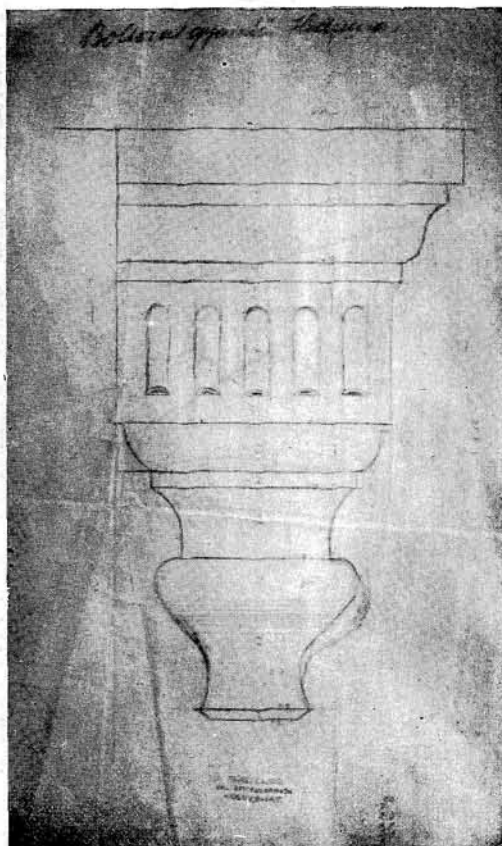
25. A Híd (Wesselényi)-utca 22. számú ház
Ajtó 1586-ból

26. A Híd (Wesselényi)-utca 22. számú ház egykori kapuja 1584-ből

27. Hid (Wesselényi)-utca 22. számú ház
Ablakpárkány-töredék

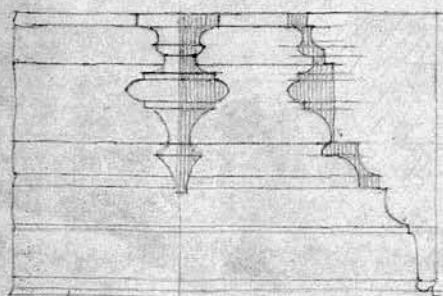

28. Hid (Wesselényi)-utca
Boltozattartó gyámkő

ABLAK- AJTÓ ES PARKÁNYZATI KERETEK A XVI SZ.BOL.

AHIDUTCZA 1555 ZÁPOLYA ERD. FEJED. DUNKI HAZA
TÚZFALABA LEVŐ ABLAK

AJTÓKÉPTEL KÖZEP DISEL. END N. MUSEUM

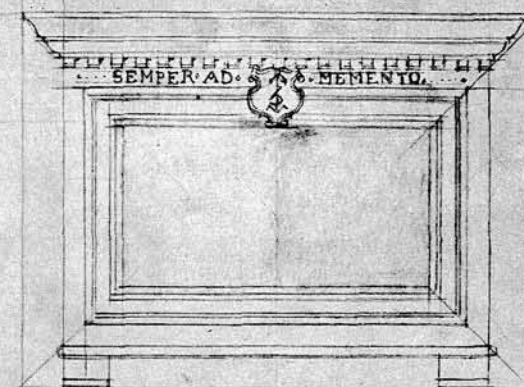
AJTÓ KERET JOKALU. 662. GÖR. K. EGYH. TELKEN.
HERTEL ANNO DOMINI

MATYÁSK-TER 5 SZ AKONCZ-HAZ BEJÁROJANA. BEFELE-
ZOTT HATVAN UTCSA ABLAK H. 1110.

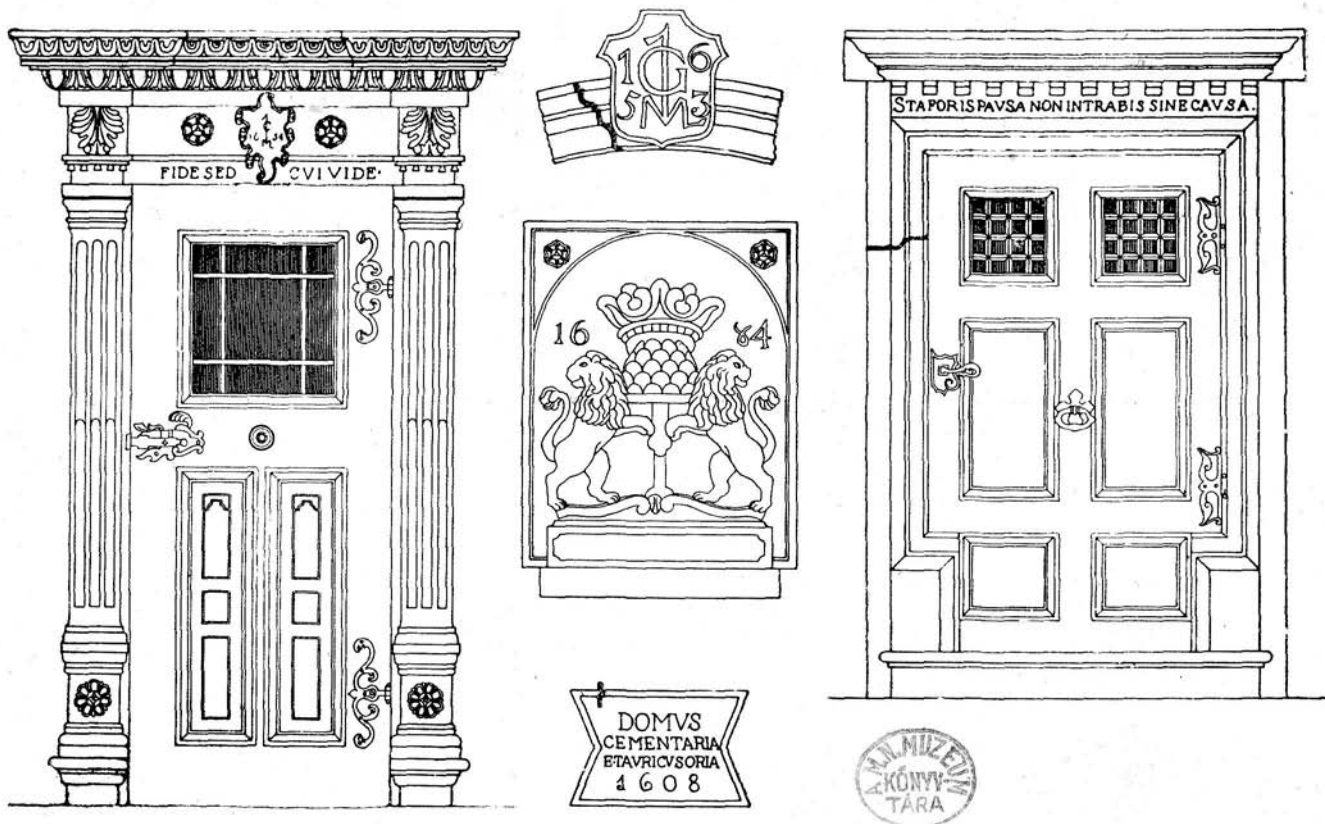

UGYAN OTT A PINCZ LEJÁRÓNAK KÉTŐS ABLAK.

AHIDUTCZA 1555 ZÁPOLYA ERD. FEJED. DUNKI HAZ
TÚZFALABAN LEVŐ ABLAK

30. Ajtókeretek és címerek

A Belmonostor (Unio)-utca 15. számú házból: ajtó 1654-ből, kapujának címerpajzsa 1653-ból, szücsjelvény 1684-ből

A Belmonostor (Unio)-utca 13. számú házból: a lengyel unitáriusok egykori imaházának ajtaja

31. Belmagyar (Kossuth Lajos)-utca. A régi Unitárius Kollégium egykori kapuja, 1806.
Ugrai László műve

Erdélyi Tudományos Füzetek

Megindította György Lajos

Szerkeszti Szabó T. Attila

Az EME kiadása

12. György Lajos: Két dialógus régi magyar irodalmunkban (1 hasonmással) — 2.—
14. Ferenczi Miklós: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1926. év — 1.50
17. György Lajos: Egy állítólagos Pancsantánra-származék irodalmunkban — 1.50
20. Szabó T. Attila: Az Erdélyi Múzeum-Egyesület XVI–XIX. századi kéziratok énekeskönyvei — 1.50
22. György Lajos: A francia hellénizmus hullámai az erdélyi magyar szellemi életben — 1.50
23. Kántor Lajos: Az Erdélyi Múzeum-Egyesület problémái — 1.50
26. Papp Ferenc: Gyulai Pál id. Bethlen János gr. körében — 1.50
28. Biró Vencel: Püspökjelölés az erdélyi róm. kath. egyházmezejében — 1.50
31. Ferenczi Miklós: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1929. év — 1.50
33. Rajka László: Jókai „Törökvilág Magyarországon” c. regénye — 1.50
36. Szabó T. Attila: Az Erdélyi Múzeum Vadadi Hegedűs-kódexe — 1.50
37. Kántor Lajos: Hídvégi gróf Mikó Imre szözeata 1856-ban az Erdélyi Múzeum és az Erdélyi Múzeum-Egyesület megalakítása érdekében — 1.50
42. Kristóf György: Báró Eötvös József utazásai Erdélyben — 2.50
54. György Lajos: Magyar anekdotáink Naszreddin-kapcsolatai — 1.50
55. Veress Endre: Gróf Kemény József [1795–1855] (12 képpel) — 4.—
57. Tavaszy Sándor: A lét és valóság — 2.—
58. Szabó T. Attila: Adatok Nagyenyed XVI–XX. századi helyneveinek ismeretéhez (1 térképvázlattal) — 2.—
60. Veress Endre: A történetíró Báthory István király (3 képpel) — 2.50
63. Biró József: A kolozsvári Bánffy-palota és tervező mestere, Johann Eberhard Blummann (7 képpel) — 2.—
65. Janesó Elemér: Az irodalomtörténetírás legújabb irányai — 1.50
76. Juhász Kálmán: Műveltségi állapotok a Temesközben a török világban — 1.20
79. Valentiny Antal: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1934. év — 2.—
81. György Lajos: Anyanyelvünk védelme — 1.20
82. Grandpierre Edit: A kolozsvári Szent Mihály-templom története (34 képpel) — 2.50
88. Rass Károly: A mi regényirodalmunk — 2.—
89. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája. 1935. év — 1.20
90. Monoki István: Romániában az 1935. évben megjelent román-magyar és magyar időszakai sajtótermékek címjegyzéke — 2.—
92. Janesó Elemér: Nyelv és társadalom — 1.50
95. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája 1936. év — 2.—
98. Kántor Lajos: Czegei gróf Wass Ottília, az Erdélyi Múzeum-Egyesület nagy jötevője (4 képpel) — 2.—
98. Lakatos István: A román zene fejlődéstörténete (5 képpel) — 2.—
100. György Lajos: Dr. Bitay Árpád életrajzi adatai és tudományos munkássága (1 képpel) — 1.20
101. Szabó T. Attila: Dés helynevei (2 térképvázlattal) — 2.—
102. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája. 1937. év — 2.—
104. Szabó T. Attila: Bábonny története és települése (63 képpel) — 4.—
105. György Lajos: Az „Erdélyi Múzeum” története (1874–1937) — 2.—
106. Fábán Béla: Nagykend helynevei — 1.—
107. Herepei János és Szabó T. Attila: Levéltári adatok faépítészetünk történetéhez I. Fatemplomok és haranglábak — 2.—
108. Szabó T. Attila: Levéltári adatok faépítészetünk történetéhez. II. Székelykapuk és fazárak — 1.20
112. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája. 1938. év — 2.—
114. Szabó T. Attila: A kalotaszegi nagybirtokok jobbágyságának szolgáltatása és adózása (1640–1690) — 2.—
115. Nagy Géza: Geleji Katona István személyisége levelei alapján — 1.20
116. Kántor Lajos: Párhuzam az Erdélyi Múzeum-Egyesület és az Astra megalakulásában és korai működésében — 1.50
118. Imre Lajos: A közművelődés mint társadalmi feladat — 1.—
119. Balogh Artúr: A Nemzetek Szövetsége húsz évi működésének mérlege — 1.20
120. György Lajos: A magyar nábob — 1.50
121. K. Sebestyén József: A Cenck-hegyi Brassovia vár temploma (11 képpel) — 1.50
122. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája. 1939. év — 2.—
123. Szabó T. Attila: Újabb adatok és pótlások kéziratok énekeskönyveink és verses kézirataink könyvtárához — 1.50
124. Ady László: Magyarapus helynevei (1 térképvázlattal) — 2.—
125. Nyárády E. Gyula: Kolozsvár környékének mocsárvilága (12 képpel és térképpel) — 2.50
126. K. Sebestyén József: Régi székely népi eredetű műemlékeink (20 képpel) — 1.80
127. Biró Vencel: Gr. Batthyány Ignác (1741–1798) (1 képpel) — 1.—
129. Ferenczi István: Régészeti megfigyelések a limes dacicus északnyugati szakaszán (12 képpel) — 4.—
130. Herepei János: A dési református iskola XVII. és XVIII. századbeli igazgatói és tanítói — 2.50
132. Tóth Zoltán: Iorga Miklós és a székelyek román származásának tana — 2.—
133. Jakó Zsigmond: Az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárának múltja és feladatai — 2.—
136. Balogh Ödön: Néprajzi jegyzetek a csángói magyarokról — 2.50
138. Imreh Barna: Mezőbánd helynevei — 3.—
139. Mikó Imre: A törvényhozói összeférhetlenség — 2.—
141. Entz Géza: A dési református templom (20 képpel) — 2.50
142. Tolnai Gábor: Gróf Lázár János, a Voltaire-fordító — 1.—
144. Nagy Géza: Társadalmi ellentétek a régi erdélyi református egyházban — 1.50
146. Kelemen Lajos: Radnótfája története — 1.—
147. Szabó T. Attila: Dés települése és lakossága — 2.—
149. Németh Gyula: Kőrösi Csoma Sándor lelki alkata és fejlődése (1 képpel) — 2.50
150. Entz Géza: Szolnok-Doboka középkori műemlékei (9 képpel) — 3.—
154. Vita Zsigmond: Románia magyar irodalmának bibliográfiája 1940-ben és 1941-ben — 1.50
156. Gazda Ferenc: Gr. Kemény József és Mike Sándor levelezése — 2.50

157. Makkai László: Az erdélyi románok a középkori magyar oklevelekben ..	2.—	175. Méri István: Középkori temetőink feltárásmodjáról (8 képpel) ..	4.—
158. Vita Zsigmond: A Bethlen kollégiumi színijátás a XVII. és XVIII. században ..	1.50	176. Nagy Jenő: Család-, gúny- és ragadványnevek a kalotaszegi Magyarvilkón ..	2.—
159. Palotay Gertrud—Szabó T. Attila: Mezőségi magyar himzések (137 képpel) ..	12.—	177. Zsák Gyula: Egy XVIII. századi torockói napló (2 képpel) ..	2.50
161. Borbély Andor: Erdélyi városok képeskönyve (22 képpel) ..	8.—	178. Vita Zsigmond: Románia magyar irodalmának bibliográfiája 1912-ben ..	2.—
163. Cs. Bogáts Dénes: Háromszéki oklevél-szójegyzék ..	12.—	179. Palotay Gertrud: A szolnokdubokai Szék magyar himzései (68 képpel) ..	12.—
165. Ferenczi István: Csikkarcfalvi régiségek ..	1.50	180. Márton Gyula: Ördöngösfüzes helynevei (1 térképvázlattal) ..	3.50
166. Herepei János: Scholabeli állapotok Apáczai Kolozsvárra jövetele előtt (4 képpel) ..	2.50	181. Szabó T. Attila—Gálffy Mózes—Márton Gyula: Huszonöt lap „Kolozsvár és vidéke népnyelvi térképe”-ből (26 térképlappal) ..	9.—
167. László Gyula: Erdély településtörténetének vázlata Szent István koráig (4 színes térképvázlattal) ..	3.—	182. M. Nagy Ottó: Gyarmathi Sámuel élete és munkássága (2 képpel) ..	10.—
168. Nagy Jenő: Lakodalmok a kalotaszegi Magyarvilkón ..	2.—	183. Bónis György: Hagyomány és haladás az erdélyi jog fejlődésében ..	2.—
169. Mozsolics Amália: A magyarországi bronzkor kronológiájáról ..	4.—	184. Venczel József: A volt határőrezredek vagyonának sorsa ..	2.—
170. Vita Zsigmond: A nagyenyedi Bethlen-kollégium ifjúságának irodalmi törekvései a reform-korszak kezdetén ..	2.50	185. Balogh János: Tünnenségi per országgyűlési beszéd miatt ..	2.50
171. Mikecs László: A moldvai katolikusok 1640-47. évi összeírása (6 térképvázlattal) ..	12.—	186. Balogh János: Pákei Lajos rajzai Kolozsvár építészeti emlékeiről (31 képpel) ..	6.—
172. Jakab Antal: Az erdélyi római katolikus püspöki szék betöltésének vitája a XVII. században ..	2.50	187. Guoth Kálmán: Eszmény és valóság Árpád-kori királylegendáinkban ..	6.—
173. Kristóf György: Reményik Sándor ..	2.—	188. Kovács Agnes: A kalotaszegi Kétföld mese-kínese ..	5.—
174. Makkai Ernő: Sipos Pál és Kazinczy Ferenc ..	3.—	189. Tárkány-Szűcs Ernő: A juhtartás népi jogszabályai Bálványosváralján ..	2.50
		190. Mikecs László: Új erdélyi tudomány ..	3.50

A felsorolásból kihagyott számok elfogytak.

AZ ERDÉLYI MÚZEUM-EGYESÜLET JOG-, KÖZGAZDASÁG- ÉS TÁRSADALOMTUDOMÁNYI SZAKOSZTÁLYÁNAK ÉRTEKEZÉSEI

Szerkeszti: Dr. Martonyi János egyetemi ny. rk. tanár

1. Csekel István: Teher-e a közigazgatási intézkedéssel kivételt a miniszter saját rendelete alól? ..	1.—
2. Buza László: A közjog és a magánjog fogalmi elhatárolásának kérdése. — Vitéz Moór Gyula: ..	2.50
3. Schneller Károly: Szörványok és szigetek sorsa Kolozs vármegyében ..	4.50
4. Csizmadia Andor: Szociálpolitika a reformkori Kolozsváron ..	2.50
5. Kiss Mór: A római jogi gyakorlatok jelentősége a jogi oktatásban. — Személyi Kálmán: ..	2.—
6. Magyar Zoltán: A hivatásos községközlés megoldatlan kérdései ..	1.50

AZ ERDÉLYI NEMZETI MÚZEUM LEVÉLTÁRÁNAK KIADVÁNYAI

Szerkeszti: Kelemen Lajos és Jakó Zsigmond

Jakó Zsigmond: Az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárának múltja és feladatai ..	2.—
Jakó Zsigmond: Jelentés az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárának 1942. évi működéséről ..	1.—
Jakó Zsigmond: Jelentés az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárának 1943. évi működéséről ..	2.—
Jakó Zsigmond—Valentiny Antal: A torockószentgyörgyi Thorotzkay-család levéltára (Két oklevél-hasonmással és egy térképpel) ..	4.—

**Megrendelhetők az Erdélyi Múzeum kiadóhivatalában
Kolozsvár, Király-utca 14.**